

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
22 березня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Як навчити місцеві громади самостійно заробляти гроші? "Голос України"3**
Учора під головуванням Президента В.Януковича та за участі Голови Верховної Ради В.Рибачака і Прем'єра М.Азарова відбулося засідання Ради регіонів, під час якого обговорювалася концепція реформування місцевого самоврядування.
- Можуть, якщо хочуть... Іван Капсамун, «День»4**
У чому ж була проблема? Ще перед голосуванням лідер фракції регіоналів О.Єфремов зазначив, що ПР голосуватиме за ухвалення в цілому даної постанови лише після того, як Конституційний Суд оприлюднить своє рішення за поданням 48 народних депутатів щодо термінів проведення виборів у столиці.
- Депутаты увлеклись чтением Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)4**
Вчера Верховная Рада приняла в первом чтении проект постановления о назначении на 2 июня выборов мэра Киева и депутатов Киевсовета. Этот документ был одобрен Радой со второй попытки, после того как представители оппозиции отступили от своих прежних требований и согласились с аргументами Партии регионов. Изменение позиции в парламентском меньшинстве пояснили тем, что их политические оппоненты хотели вовсе заблокировать этот вопрос.
- Пішли на Київ. Дрібними кроками Анна Даниленко, Оксана Читанка, "Україна молода"6**
Один зі сценаріїв, на які розраховує провладна сила, — це рішення Конституційного Суду. Як відомо, 48 депутатів-«регіоналів» звернулися до КС із проханням дати офіційне тлумачення низки статей Конституції і закону про місцеві вибори з приводу того, чи можуть в Києві проводитися чергові вибори до 2015 року. Тепер ПР натякає, що дату виборів у столиці можна встановити тільки після рішення КС.
- Работу парламента парализовали выборы столичного мэра Елена Галаджий, Анастасия Рябоконт, "Комсомольская правда в Украине"7**
"Политики так ожесточенно дискутируют относительно даты выборов, поскольку понимают, какая партия (кандидат) выиграет выборы в 2013 году, та и победит на президентских в 2015 году", - говорит политолог В.Бондаренко.
- Систему выстраивают по уровню Наталья Непряхина, "КоммерсантЪ" (Украина)8**
Депутат С.Горохов (Партия регионов) внес на рассмотрение парламента законопроект N2588, в котором предложил продолжить реформирование пенсионной системы — в частности, перечислять страховые взносы работающих граждан в накопительную пенсионную систему без возрастных ограничений уже с 1 января 2014 года.

Правосудие: доживем ли до такого, чтоб «как в кино»? Лидия Денисенко, «2000»9

Подавляющее большинство граждан страны считают, что украинская судебная система коррумпирована. Если уж быть совсем точным, то 81% наших сограждан, опрошенных не так давно в рамках исследований «глобального барометра коррупции» влиятельным международным агентством Transparency International, придерживаются такого мнения. Поговорить на эту тему я и предложила О.Махницкому, народному депутату Украины, первому заместителю председателя парламентского комитета по вопросам верховенства права и правосудия, главе юридической службы Всеукраинского объединения «Свобода».

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Ирина Бережная отозвала свою подпись в защиту Ирины Сех Сегодня.ua15

"Несколько раз пересмотрела видео, где запечатлена драка с участием И.Сех. Очень впечатлена тем, что женщина, оказавшаяся в эпицентре драки, не побрезговала в ней участвовать", - сообщила И.Бережная.

Геннадій Москаль: «Ті, на кого з адміністрації Ющенко давали команду "фас", платили мільйони» Українська правда.....16

"Я стажувався в знаменитій італійській "антимафії". Чому кажуть: "Суддя веде справу?". Я не міг зрозуміти. Виявляється, там Генеральна прокуратура знаходиться при Верховному Суді. І це дуже правильно... Якби в нас в Україні пленум Верховного Суду призначав Генерального прокурора, то у нас би не було справ Луценка, не було б справ Тимошенко, не було б інших справ".

Яценюк ведет в Раду новых "тушек"? Обозреватель25

Заявление Н.Томенко о том, что оппозиция выставит на пяти проблемных округах тех же кандидатов, которые баллотировались там в минувшем году, вызывает массу вопросов. Ключевой: кого же, "обжегшись" на истории с отцом и сыном Табаловыми, ведут в Раду оппоненты действующей власти? Очень показательной в этом контексте является Черкасская область.

Кто боится выборов в столице? Политарена26

Поскольку в мае 2008 года Киевсовет избрали на внеочередных выборах, то выходит, что переизбирать власть Киева надо или опять на внеочередных выборах, или на очередных в 2015-м году, вместе с остальными местными. И на этот вопрос должен ответить КС.

БЛОГИ

Вадим Колесніченко: Оппозиция игнорирует Украину pravda.com.ua28

"Злобствующее меньшинство никак не могут смириться с тем, что депутаты от Партии регионов исполняя Конституцию Украины и закон Украины "Об основах государственной языковой политики" выступают в парламенте на русском языке".

Борис Тарасюк: «Хто ж руйнує європейську інтеграцію?» pravda.com.ua28

"Сьогодні регіонали пішли далі! Зірвавши вдруге регулярне засідання Комітету, яке мало відбутися 20 березня, вони висунули ультиматум і зажадали провести засідання КЄІ всупереч логіці і практиці у п'ятницю, на що отримали згоду Голови ВР. Ці незаконні маневри регіоналів супроводжувались хамською поведінкою першої заступниці голови Комітету І.Бережної, яка в ультимативній формі зажадала проведення позачергового засідання КЄІ у п'ятницю, 22 березня."

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Із критикою напався на Верховну Раду Віктор Янукович 5 канал, Час новин.....29

У Верховній Раді бої за київські вибори ICTV, Факти30

Верховная рада проголосувала за проведення виборів в Києве <i>Интер,</i> <i>Подробности</i>	32
Только со второй попытки парламент принял в первом чтении постановление о выборах в столице <i>ТРК "Украина", События</i>	33
Реформу місцевого самоврядування обговорили на Раді регіонів під головуванням Президента <i>УТ-1, Підсумки дня</i>	34
Янукович боїться ще одного програшу в Києві <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	34

Друковані видання

Як навчити місцеві громади самостійно заробляти гроші? *"Голос України"*

Учора під головуванням Президента Віктора Януковича та за участі Голови Верховної Ради Володимира Рибачака і Прем'єра Миколи Азарова відбулося засідання Ради регіонів, під час якого обговорювалася концепція реформування місцевого самоврядування. За словами Голови держави, учасники засідання мають усвідомлювати значення реформи місцевого самоврядування для кожного громадянина, бо «це буде одне з найважливіших питань, яке впливатиме на покращення життя людей».

Президент переконаний, що місцева влада повинна комплексно задіяти всі можливості щодо наповнення бюджетів з максимальним використанням наявних у регіонах ресурсів. «Необхідно комплексно задіяти усі наявні на місцевому рівні можливості щодо наповнення місцевих бюджетів та максимально використати існуючі в регіонах ресурси — матеріальні, фінансові, інвестиційні, людські — для відродження економічної активності, розвитку підприємництва, створення нових робочих місць», — заявив Президент. У цьому контексті він звернув увагу, що зараз у країні неефективно використовуються такі потенційні джерела доходів, як природні ресурси, земля, туристично-рекреаційна сфера.

Крім того, Глава держави вважає, що органи місцевого самоврядування недооцінюють потенціал об'єктів комунальної власності, доходи від яких можуть стати додатковим стабільним джерелом наповнення місцевих бюджетів. «У регіонах слабо налагоджено роботу щодо пошуку інвесторів для розбудови об'єктів соціально-культурного та господарського призначення. Майже не рекламуються інвестиційні та туристичні можливості території, привабливі об'єкти для інвестування», — цитує Президента його прес-служба.

З цього, на думку Президента, випливає важливе завдання реформи місцевого самоврядування — навчити громади самостійно заробляти кошти. «Чим більше свободи для місцевого самоврядування у господарській сфері, тим більшим буде власний фінансовий ресурс розвитку», — наголосив В. Янукович та закликав місцеві громади створювати «інвестиційні карти» найпривабливіших об'єктів для інвестування.

Зрозуміло, що ті, хто цим займатиметься, повинні мати належну підготовку, тому В. Янукович висловився за створення мережі фахівців та експертів з питань регіонального розвитку, оскільки це дозволить застосувати нові підходи до вирішення нагальних питань у цій сфері.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=284190>

Можуть, якщо хочуть...

Іван Капсамун, «День»

Поки лише на рівні призначення дати виборів міської влади столиці. Учора Верховна Рада ухвалила проект постанови «Про призначення чергових виборів депутатів Київської міської ради та Київського міського голови» (на 2 червня). Влада і опозиція все більше зближуються. Знову ж таки умовно. Перше голосування за згадану постанову було провалено, бо опозиція хотіла ухвалити її в цілому — не вистачило голосів (табло показало 179). Довелося домовлятися.

В результаті постанову таки ухвалили, але лише в першому читанні. Проголосувало 293 із 365 присутніх у залі депутатів. Вони вирішили (компроміс) скоротити удвічі термін підготовки постанови проекту до другого читання. За словами лідера «Батьківщини» Арсенія Яценюка, це дасть можливість розглянути постанову наступного сесійного тижня.

У чому ж була проблема? Ще перед голосуванням лідер фракції регіоналів Олександр Єфремов зазначив, що ПР голосуватиме за ухвалення в цілому даної постанови лише після того, як Конституційний Суд оприлюднить своє рішення за поданням 48 народних депутатів щодо термінів проведення виборів у столиці.

Кандидатам від провладної партії буде складно виграти вибори в столиці (згадаймо останні парламентські вибори). Це не секрет, тому влада і затягує із призначенням дати виборів, залишаючи таким чином собі поле для маневрів. «Відколи це постанова КС стала підставою для відтермінування прийняття рішення у Верховній Раді? Якись політсили намагаються в цьому залі обдурити киян і позбавити їх права виборів», — обурився позафракційний Петро Порошенко.

А що з опозиційними кандидатами на Київ? «Ми кожного дня з вами зустрічаємося, і ви завжди запитуєте про кандидатури від опозиції. Ми назвемо узгоджену кандидатуру одразу після призначення виборів», — сказав на брифінгу лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/den-ukrayini/mozhut-yakshcho-hochut>

Депутаты увлеклись чтением

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера Верховная Рада приняла в первом чтении проект постановления о назначении на 2 июня выборов мэра Киева и депутатов Киевсовета. Этот документ был одобрен Радой со второй попытки, после того как представители оппозиции отступили от своих прежних требований и согласились с аргументами Партии регионов. Изменение позиции в парламентском меньшинстве пояснили тем, что их политические оппоненты хотели вовсе заблокировать этот вопрос. Окончательное решение по выборам будет принято не позднее 2 апреля, рассчитывают в оппозиции. Впрочем, в Партии регионов полагают, что решение этого вопроса можно и отложить.

К назначению выборов мэра Киева и депутатов Киевсовета народные депутаты приступили не сразу. В начале утреннего заседания большинство совместно с оппозицией успешно назначили внеочередные выборы более чем в ста других населенных пунктах. Слаженная работа парламента закончилась, когда председатель Верховной Рады Владимир Рыбак вынес на обсуждение проект постановления N1030. Его автор — глава фракции УДАР Віталій Кличко — предложил Раде назначить на 2 июня очередные выборы мэра столицы и депутатов Киевсовета.

— Хочу еще раз напомнить: если выборы не пройдут 2 июня, Киевсовет станет нелегитимным! Если мы разрушим самоуправление в столице, то следующий шаг — это диктатура! Поэтому я обращаюсь ко всем депутатам — нужно проголосовать за вопрос о выборах в Киеве в целом! — призвал господин Кличко.

Следует отметить, что представители Партии регионов еще в среду заявили, что поддержат этот документ только в первом чтении. "Мы голосуем только в первом чтении и

ждем решения Конституционного суда. Захочет оппозиция блокировать работу парламента — пусть блокирует, главное, что власть в Киеве есть!" — заявил первый заместитель главы фракции ПР Михаил Чечетов.

Правовая коллизия в определении даты выборов в столице вызвана тем, что, согласно законодательству, все очередные выборы должны проходить в один день раз в пять лет. Таким образом, следующие должны состояться осенью 2015 года, однако полномочия депутатов Киевского горсовета, избранных на внеочередных выборах в мае 2008 года, заканчиваются в июне.

В отличие от коллег по парламентскому большинству, на сторону оппозиции неожиданно встали коммунисты.

— Фракция Компартии поддерживает проведение выборов в столице 2 июня, потому что именно выборы 2 июня — особенные! От их результата зависит будущее Украины и Киева! — заявил лидер фракции КПУ Петр Симоненко.

В результате переговоров представители оппозиции существенно смягчили свою риторику

Вопрос о назначении выборов в столице обсуждался час. Глава комитета по вопросам государственного строительства и местного самоуправления Давид Жвания (ПР) напомнил, что комитет рекомендовал принять документ "в первом чтении и в целом". "Голосуйте по совести", — напутствовал он коллег.

По требованию представителей оппозиции Владимир Рыбак поставил вопрос на голосование с формулировкой, утвержденной комитетом. Михаил Чечетов отмашкой дал сигнал членам ПР не голосовать.

— За — 176, решение не принято! — констатировал Владимир Рыбак. Обстановка в зале моментально накалилась.

— Ганьба! Ганьба! — начали громко скандировать депутаты от оппозиции. Позже выяснилось, что из фракции ПР назначение выборов в Киеве поддержали семь человек, тогда как коммунисты, несмотря на свои заявления, не дали ни одного голоса.

— Это позор! Вы оккупанты и узурпаторы! Позор вам! — закричал народный депутат Андрей Ильенко ("Свобода"). Владимир Рыбак тут же объявил перерыв.

Глава фракции ПР Александр Ефремов заявил, что его фракция готова вернуться к рассмотрению вопроса, но не будет выступать с такой инициативой. "Если будет такое предложение от оппозиции, наша партия поддержит голосование проекта постановления в первом чтении", — заверил он.

Заседание возобновилось через час, после консультаций, которые проходили в кабинете спикера. В результате переговоров, инициированных Виталием Кличко и председателем фракции "Батькивщина" Арсением Яценюком, представители оппозиции существенно смягчили свою риторику.

— Мы настаиваем на том, чтобы вернуться к рассмотрению вопроса о назначении выборов в Киеве... Можно принять постановление за основу, но так, чтобы в два раза сократить сроки его подготовки ко второму чтению! — заявил Арсений Яценюк.

— Мы поддержим это решение, потому что изначально выходили с этим предложением! И я благодарен нашим коллегам, что в конечном итоге и они пришли к нему! — с удовлетворением сказал Александр Ефремов. Впрочем, позже он дал понять, что на скорое принятие документа во втором чтении оппозиции рассчитывать не приходится. "Наша фракция будет принимать решение, только когда Конституционный Суд даст соответствующее разъяснение", — предупредил он. Предостережение Ефремова не помешало оппозиции в первом чтении проголосовать за постановление о назначении выборов в Киеве.

— За — 293, решение принято...Я выполнил ту договоренность, которая была достигнута на согласительном совете глав фракций! — констатировал Владимир Рыбак.

Результаты голосования в оппозиции охарактеризовали как "позитивный результат". "Их цель была следующей: не проголосовать за постановление, а затем, ссылаясь на норму

регламента, сказати, що до кінця текущої сесії ми не можемо розглядати цей питання, тому що не вистачило голосів, і тому коли будуть вибори — непонятно", — пояснив зміну позиції Арсеній Яценюк. Він відзначив, що відповідно до прийнятого документу Верховна Рада повинна призначити вибори мера та Київської обласної ради на наступній пленарній нараді — 2 квітня.

<http://www.kommersant.ua/doc/2151441>

Пішли на Київ. Дрібними кроками

Анна Даниленко, Оксана Читанка, "Україна молода"

Учора Верховна Рада з другої спроби прийняла в першому читанні постанову про проведення виборів мера Києва та Київської ради. За це рішення проголосували 293 депутати. Фракція Партії регіонів пообіцяла скоротити термін підготовки постанови до другого читання. За словами лідера «Батьківщини» Арсенія Яценюка, це дасть можливість розглянути постанову вже наступного сесійного тижня. Опозиція поспішає, адже якщо постанову про вибори не буде затверджено до 2 квітня, то вибори в столиці «не встигнуть» відбутися 2 червня, а значить, відтермінуються, в кращому разі, до липня, що грає на руку партії влади та її висуванцю Олександрові Попову.

Слід сказати, що ще на вранішньому засіданні «регіонали» і комуністи «провалили» голосування «київської» постанови. Під вигук «Ганьба!», що лунали з «сектору» опозиції, «за» проголосували лише 179 карток нардепів при необхідних 226. «Провалили» постанову комуністи та ПР. Представник Президента у парламенті Юрій Мірошніченко заявив, що фракція Партії регіонів не голосувала, тому що «спочатку постанову потрібно прийняти за основу, а потім вже ставити на голосування у цілому». Проте антивладні фракції переконані, що це тільки відмовки, головна мета «регіоналів» — зробити так, щоб вибори у Києві відбулися взагалі разом із президентськими в 2015 році.

Під час словесних баталій Віталій Кличко наголосив, що у влади є різні сценарії для втілення цієї мети, і якщо опозиція це допустить — країні загрожує диктатура. «Зараз вони роблять усе, щоб не втратити контроль над столицею», — підкреслив лідер «УДАРу». Під час свого виступу з трибуни ВР він згадав, як був депутатом Київської ради: «Партія регіонів у Київській ради завжди голосувала з Черновецьким, коли були голосування щодо деривану парків і скверів, знищення пам'яток культури, і тому відповідальна за те, що сьогодні відбувається в столиці».

Один із сценаріїв, на які розраховує провладна сила, — це рішення Конституційного Суду. Як відомо, 48 депутатів-«регіоналів» звернулися до КС із проханням дати офіційне тлумачення низки статей Конституції і закону про місцеві вибори з приводу того, чи можуть в Києві проводитися чергові вибори до 2015 року. Тепер ПР натякає, що дату виборів у столиці можна встановити тільки після рішення КС. «Конституційний Суд уже показав, що тлумачить не Конституцію, а позицію Банкової, і фактично є її речником», — прокоментував таку позицію очільник «Свободи» Олег Тягнибок.

Затягування вирішення з призначенням місцевих виборів у Києві може стати небезпечним прецедентом, який може бути поширений і на інші вибори, в тому числі президентські, вважає голова правління Комітету виборців України Олександр Черненко. «Ще вчора було зрозуміло, що регіонали не готові голосувати за вибори 2 червня, і для цього шукали будь-які юридичні зачіпки. Якщо вибори 2 червня не відбудуться, то після травня у Києві не буде легітимної влади. Тобто закінчатиметься повноваження Галини Гереги як виконуючого обов'язки міського голови, не буде ні секретаря Київської ради, ні депутатів, і будь-які рішення, які будуть прийматися після травня, будуть нелегітимними», — підкреслив Черненко в інтерв'ю «Інтерфакс-Україна». На його думку, є три виходи із ситуації: КС може вирішити, що вибори мають бути проведені цього літа, або винести вердикт про те, що чергові вибори в столиці повинні проводитися в 2015 році. Третій варіант, на думку Черненка, — «коли КС просто довго не розглядає це питання, і таким чином ситуація залишається у підвішеному стані».

Зі ста робочих днів нинішня Верховна Рада пропрацювала лише сім, порахували активісти руху «Чесно». За їхніми даними, лише 21,9% нардепів знають, де розташована приймальня депутата ВР по його округу. Загалом лише 168 із 445 депутатів оприлюднили

інформацію про свої приймальні. Серед них 25% депутатів від Партії регіонів, 44% — від «Батьківщини», 95% — від «Удару», 31% — від «Свободи», 22% — від КПУ та 50% — позафракційних. Що стосується помічників нардепів, то лише 60 осіб надали повний список своїх помічників, а 21% народних обранців відмовилися оприлюднити такі дані.

Верховна Рада таки призначила дату позачергових виборів у Василькові на 2 червня поточного року. Постанову з цього приводу підтримали 343 депутати (не голосували лише комуністи). Також ухвалено рішення про призначення позачергових виборів міських голів Алчевська, Ялти та 44 сільських рад.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2244/180/79900/>

Работу парламента парализовали выборы столичного мэра *Елена Галаджий, Анастасия Рябоконт, "Комсомольская правда в Украине"*

Народные депутаты не спешат окончательно определяться с датой их проведения. Политики тщательно взвешивают все за и против. Ведь прекрасно понимают: кто возьмет Киев в 2013 году, станет во главе страны в 2015-м.

Свой первый юбилей - 100 дней работы - народные депутаты провели в ожесточенных баталиях. Плодотворно поработать на этой неделе народным избранникам так и не удалось. Вторник политики провели в драках - "Свобода" требовала, чтобы представители Партии регионов общались в сессионном зале исключительно на украинском языке. В среду парламентарии "зависли" на вопросе назначения выборов мэра Василькова и Алчевска.

- Все это было сделано для того, чтобы как можно дольше не рассматривать вопрос о дате назначения выборов мэра Киева и депутатов Киевсовета. Власть не хочет проводить выборы в 2013 году, оппозиция подыгрывает, - сказал мажоритарщик Сергей Мищенко.

И снова суд

За дату киевских выборов парламентарии взялись только ближе к обеду четверга. Спикер Владимир Рыбак вынес на рассмотрение постановление, в котором говорится, что выборы должны пройти 2 июня. Именно на этой дате настаивала оппозиция.

- 3 июня заканчиваются полномочия депутатов Киевсовета. Поэтому 2 июня мы должны провести выборы. Иначе столица останется без мэра, - заявил лидер "Батьківщини" Арсений Яценюк.

С первого раза принять соответствующее постановление в целом не удалось. После длительных дискуссий политики смогли лишь проголосовать за документ только в первом чтении.

Депутаты от Партии регионов говорят, что Рада сейчас не вправе единолично называть дату выборов, иначе есть риск нарушить Конституцию. Ведь в Основном законе говорится, что выборы в органы местного самоуправления должны проводиться одновременно. То есть в 2015 году.

- 48 народных депутатов обратились в Конституционный суд с просьбой растолковать, могут ли очередные выборы в органы местного самоуправления проводиться в разные временные промежутки, - заявил регионал Виталий Журавский. Напомним, в Киеве в 2008 году были проведены внеочередные выборы мэра.

Также политик указал еще на один юридический коллапс. По словам Журавского, очередные местные выборы в 2010 году назначались в стране, когда действовала Конституция 2004 года, проводились - по Конституции 1996 года, а сегодня - в силе Конституция от 2011 года.

- В трех редакциях Основного закона - разные сроки полномочий органов местного самоуправления, - отметил Виталий Журавский.

Получается, пока судьи не вынесут свой вердикт, дата проведения киевских выборов повиснет в воздухе. А сколько времени КС будет совещаться, неизвестно.

А есть ли альтернатива?

В парламентских кулуарах говорят, что можно было обойтись и без обращения в КС. Народные депутаты могли бы прийти к политическому компромиссу и назначить выборы на 2 июня этого года, но с оговоркой.

- Можно было избирать депутатов и мэра на "усеченный срок", до 2015 года. А затем проводить вместе со всей страной очередные выборы в органы местного самоуправления, - рассуждает народный депутат от "УДАРа" Валерий Карпунцов.

Сценарий - неплохой, говорят регионалы. Только в таком случае придется выбрать не мэра, а "свадебного генерала".

- Избранный городской глава Киева будет иметь ровно столько же полномочий, сколько и сейчас, то есть существенно уступать по весу нынешнему главе администрации Киева Александру Попову, - сказал народный депутат Михаил Чечетов.

- Политики так ожесточенно дискутируют относительно даты выборов, поскольку понимают, какая партия (кандидат) выиграет выборы в 2013 году, та и победит на президентских в 2015 году, - говорит политолог Владимир Бондаренко.

А в это время

Пользователи Фейсбука сошлись в горячем споре, обсуждая серую шубу главного парламентского эколога Ирины Сех, в которой она пришла на митинг. Одни говорят: искренний природозащитник не позволит себе надеть "негуманную" одежду, а другие доказывают, что шуба сшита из искусственного меха.

"Кто-то ей подскажет, что экологи не носят натурального меха? Ирина выступает с экологическими заявлениями, это обязывает. Назвался экологом - снимай шубейку", - написала Наталья Павленко, жена депутата от "УДАРа" Ростислава Павленко.

Ее поддержали многие пользователи, но сама Ирина Сех в обсуждение не включилась.

- Не знаю, кому бы ту шубу уже подарить! - сказала она "КП". - Это искусственная, за 2500 гривен, куплена в магазине в Тернополе. Готова ее принести на любую экспертизу.

Кстати, Ирина Сех на этой неделе была в центре внимания журналистов и по другому поводу - она участвовала в парламентской драке, и ей якобы регионал Артем Семенюк разбил губу. Женщины парламента возмутились этим фактом и даже подписались под гневным заявлением. Правда, потом некоторые передумали.

- Несколько раз пересмотрела видео драки с участием Ирины Сех. Очень впечатлена тем, что женщина, оказавшаяся в эпицентре драки, не побрезговала в ней участвовать. И страшно возмущена циничным заявлением лидера "Свободы" Олега Тягнибока об избииении женщины. Избиении, которого не было. Я приняла решение об отзыве своей подписи под вчерашним заявлением МФО "Равные возможности, - заявила народный депутат Ирина Бережная.

<http://kp.ua/daily/220313/385421/>

Систему выстраивают по уровню

Наталья Непряхина, "КоммерсантЪ" (Украина)

Несмотря на дефицит бюджета Пенсионного фонда, в Партии регионов предложили ввести второй уровень пенсионной системы — накопительный — уже с 2014 года. Параллельно с этим планируется внедрить пониженную ставку единого социального взноса на уровне 20% с зарплат более 3 тыс. грн. Эксперты и депутаты скептически оценивают предложения — разные ставки ЕСВ не приведут к детенизации зарплат, а, наоборот, будут способствовать развитию схем.

Депутат Сергей Горохов (Партия регионов) внес на рассмотрение парламента законопроект N2588, в котором предложил продолжить реформирование пенсионной системы — в частности, перечислять страховые взносы работающих граждан в накопительную пенсионную систему без возрастных ограничений уже с 1 января 2014 года. Сейчас законом определено, что переход на второй уровень пенсионного страхования может состояться лишь

после того как Пенсионный фонд станет бездефицитным. Украинцам, которые могут участвовать в этой системе, не должно быть более 35 лет. Связаться с господином Гороховым "Б" не удалось, но в пояснительной записке указано, что за годы независимости бюджет ПФУ так и не стал бездефицитным, поэтому в таких условиях система второго уровня "не начнет работать практически никогда". В этом году разница в доходах и расходах фонда составляет 22 млрд грн.

Депутат не предлагает установить ставку отчислений в накопительную систему. По словам источника в Минсоцполитики, сумма отчислений должна увеличиваться постепенно и составлять в пределах 2-7%: "Чтобы ввести второй уровень, необходимо увеличить дефицит фонда и профинансировать его за счет госбюджета". По подсчетам заместителя главы комитета по вопросам соцполитики и труда Павла Розенко (УДАР), на первом этапе внедрения системы накопления потери бюджета ПФУ могут составить 15 млрд грн. "Сейчас дефицит колоссальный, экономика в кризисной ситуации, а искать деньги на покрытие негде", — говорит Розенко.

Кроме того, предложено ввести дифференцированный подход к уплате единого социального взноса. За базу начисления ЕСВ депутат предлагает брать 3 минимальные зарплаты (3441 грн), которые будут облагаться по ставке 19,28%. С зарплаты ниже этого уровня, будет взиматься прежняя ставка — в среднем 34,7%. Таким образом, по его мнению, появляется стимул вывести фонд оплаты труда из тени. Если с минимальной зарплаты в 1147 грн при ставке в 34,7% платят 398 грн, то с 3 тыс. грн платеж (600 грн) окажется вдвое ниже нынешнего.

Розенко отмечает, что является противником разных ставок, потому что это механизм для схем и спекуляций. "С 2999 грн будет платиться ЕСВ до 36%, а с 3000 грн — 20%. То есть, такая шкала доводит ситуацию оплаты труда до абсурда — большая разница в ставках находится в пределах нескольких гривен", — поясняет он. Поэтому ставка должна быть единой. Так считают и в Минсоцполитики, но предостерегают, что в нынешних условиях ее значительное снижения будет пагубным. В правительстве неоднократно заявляли о сокращении нагрузки на фонд оплаты труда, но дальше заявлений дело пока не идет.

Коллега автора законопроекта по фракции Анатолий Кинах уверен, что предложенные поправки являются бессистемными, что является повторением ситуации с уже действующей пенсионной реформой, которая пока так и не дала результатов. "Проблему необходимо решать системно с учетом демографической ситуации, платежеспособности населения, занятости, в том числе и скрытой, теневой экономики и в частности, фонда оплаты труда, а не точно. Тогда это будет частью четко отработанной пенсионной системы", — уверен Кинах.

<http://www.kommersant.ua/doc/2151592>

Правосудие: доживем ли до такого, чтоб «как в кино»?

Лидия Денисенко, «2000»

Подавляющее большинство граждан страны считают, что украинская судебная система коррумпирована.

Если уж быть совсем точным, то 81% наших сограждан, опрошенных не так давно в рамках исследований «глобального барометра коррупции» влиятельным международным агентством Transparency International, придерживаются такого мнения.

Возможно, цифра приблизилась бы и к 100%, если б подобный опрос проводился а) регулярно, б) с большим количеством респондентов.

Но даже и при таком результате, когда пусть 3/4 населения с опаской относятся к судам, — хороший «звоночек» кардинально и немедленно браться за самое слабое звено в области правоповедения.

Впрочем, возможно, мнение социологов, как и респондентов, отличается от мнения профессиональных юристов? А если они солидарны, то какие видят пути для того, чтобы минимизировать негативное отношение граждан Украины к нашим судам и судьям?

Поговорить на эту тему я и предложила **Олегу Махницкому**, народному депутату Украины, первому заместителю председателя парламентского комитета по вопросам верховенства права и правосудия, главе юридической службы Всеукраинского объединения «Свобода».

— Снять судью с должности, каким бы коррупционером он ни был, — не так-то просто. Процедура эта длительна, и, как показывает практика, очень редко может увенчаться успехом... Дисциплинарное производство относительно судей — местных и апелляционных судов — осуществляет Высшая квалификационная комиссия, Высший совет юстиции (ВСЮ) — относительно судей высших спецсудов, а также Верховного Суда.

Возможно, в таком размежевании есть своя логика. Но даже если жалобы по поводу нерадивых фигурантов местных или апелляционных судов подтверждаются, вопрос выносится на заседание ВСЮ. И уже Высший совет принимает представление о снятии судьи. Но потом вносит свою лепту парламент, исходя из политических соображений: то есть может представление ВСЮ и не удовлетворить! Так, вероятно, есть смысл вернуться к старой системе? Ну, когда судей выбирали. К слову, Венецианская комиссия рекомендовала Украине путем внесения изменений в Конституцию лишить Верховную Раду права назначать судей на пожизненный срок и увольнять их.

— В ідеалі було б добре, щоб суддів обирати. Але на сьогоднішній день у нас немає ні правової бази, ні багатьох факторів, які могли б дозволяти таку процедуру робити.

— А разве сложно Верховной Раде принять, допустим, поправки к уже существующим законам? Депутаты любят ссылаться на «мировую практику», вот пускай и изучат...

— Така світова практика існує, коли вибирають суддів першої інстанції. Цей механізм виправдовує себе. Але не в наших сьогоднішніх умовах!.. У нас дійшло до того, що судова система з прийняттям закону про статус суддів в 2010 р. є абсолютно відірвана від контексту Конституції, тому що Конституція передбачає баланс між владами в Україні — судовою, законодавчою і виконавчою. Але закон, власне, «вирвав» такі можливості з Конституції... І зовсім в іншому напрямку врегулював питання. Це стосується призначення і звільнення суддів.

Стаття 85 Конституції передбачає, що призначення на посаду суддів достроково — це є компетенція ВР України, а всі питання, які розглядаються на пленарному засіданні Ради, в тому числі призначення суддів, повинні попередньо розглядатися в комітетах. В цьому випадку — то є Комітет верховенства права і правосуддя.

Однак в 2010 р. було прийнято закон, яким передбачено, що фактично призначення суддів відбувається за поданням Вищої кваліфікаційної комісії — безпосередньо на пленарному засіданні.

— То есть получается, что парламент даже не в курсе, какую кандидатуру представляют?

— Так поставлені умови, що депутати повинні просто голосувати, не вивчаючи — хто цей суддя, чи є по ньому скарги, чи він допускав якісь зловживання.

— А комитет? Обычно ж любой вопрос, который выносится в сессионный зал, сначала изучает профильный комитет.

— В законі вказано, що на розгляд Ради виноситься без погодження з комітетом...

— ...и даже в том случае, если на судью — тонны жалоб?

—... і не зважаючи на наявність чи відсутність скарг. Цей закон є не конституційний. Правда, ставимо питання, що ми повинні керуватися не законом, який має сумнівні положення щодо відповідності Конституції, а безпосередньо Конституцією. Оскільки згідно з статтею 8 Конституції вона є нормою прямої дії.

Конституція каже, що це є питання компетентності ВР і попередньо повинно розглядатися в комітеті. І ми так повинні діяти! Крім того, є закон про комітети ВР, який чітко передбачає, що це має розглядатися на комітеті.

— Это мы говорим о назначении. А об увольнении?

— Такі само питання стосуються й звільнення судді. Так само передбачено, що за поданням Вищої ради юстиції... Так само без обговорення...

Саме це — колізія закону. Нарікали, що при президентстві Кучми була страшена корупція й багато неприємних речей, та все одно — тоді судді були набагато об'єктивніші й незалежніші, ніж тепер.

— *Парламент голосує, руководствуясь политическими мотивами. Никуда, увы, от этого не денешься...*

— А в таких питаннях не повинно бути жодної політики. Оцінку судді треба давати лише по його рішеннях, розглядати їх лише в правовому ракурсі: чи це законне рішення, чи ні.

Маємо останнє рішення суддів про позбавлення статусу двох депутатів — Домбровського і Балого... Я читав це рішення, яке абсолютно виходить за межі всіх правових рамок. Чим керувалися судді при прийнятті такого рішення? Але сьогодні Верховна Рада поставлена в такі умови, коли повинна просто голосувати, не вивчаючи питання.

Процедура виглядає таким чином: виходить на трибуну парламенту голова Вищої кваліфікаційної комісії, зачитує перелік суддів, які призначаються на посаду. Мало того, закон говорить: якщо не проголосували за того чи іншого суддю, то його прізвище автоматично ставиться знову на голосування.

— *А если и второй раз «забраковали»?*

— Знову ставиться! І так доти, доки за нього не проголосують. Пояснюють автори тих нових правил, що ВР — щодо компетенції по призначенню та звільненню суддів — виконує лише ритуальні послуги. Вибачте, це є парламент, а не похоронне бюро.

— *Вы упомянули Балого с Домбровским, но не сказали о более резонансном событии — лишении мандата Сергея Власенко. Что думаете на сей счет?*

— З приводу Власенка у нас на комітеті не було якихось обговорень. Але моя особиста позиція і позиція багатьох юристів, адвокатів така: рішення суду є незаконним. Займався адвокатською діяльністю чи не займався — то все деталі. Головним є фактор неоднакового застосування норм закону... Раніше судова практика виходила з того, що коли на момент подання позову до суду особа не займалася такою діяльністю, то суд в позові відмовляв. А в ситуації з Власенком суд вийшов за межі рішень, які приймав раніше у схожих ситуаціях. Тобто не однаково застосував норми закону. Що є прямим порушенням права рівності та права на справедливий суд. Ще раз підкреслюю: це наочний приклад того, як може бути неоднакове застосування законів судом... На жаль, Україна знову програє в Європейському суді.

— *Задолго до принятия закона «О судостроительстве и статусе судей» Венецианская комиссия выдвинула, если не ошибаюсь, порядка 30 существенных замечаний. В частности, по поводу пожизненного срока при назначении судей. Ваше мнение: надо ли «скасувати» эту норму или оставить, как есть?*

— Що стосується пожиттєвого терміну... Ну, по-перше, в нас дещо спекулюють рішенням Венеціанської комісії. Нібито вона висунула тезу проти того, щоб парламент призначав суддів.

— *А разве нет?*

— Це не так. Венеціанська комісія зайняла позицію щодо органу, який здійснює кваліфікаційний відбір. У нас є два органи — Вища кваліфікаційна комісія і Рада юстиції.

Власне, йде мова про те, що, по-перше, мав би бути один орган, а не два. А по-друге, Венеціанська комісія говорить про те, що цей орган повинен бути сформований з переважної більшості по кількісному складу — тобто його мають судді складати. Ось про це йшла мова. Але не говорилося нічого про повноваження, що виносяться на ВР, щодо призначення, звільнення суддів тощо.

Що стосується строків... Якщо в умовах правової держави, коли суддя безстроково призначений, — це є статус судді. Це є особа, яка в суспільстві посідає відповідне становище, має беззаперечний авторитет... Це в свою чергу надає незалежності судді.

Але в наших сьогоднішніх умовах ми бачимо, що цим зловживають. І суддя, вже ставши на посаду, вважає, що він цар і бог. Не всі такі судді, але таких багато. І, звичайно, тут норми треба переглядати.

— *И все же: судей в наших условиях лучше назначать или выбирать?*

— В наших умовах можна зробити навіть не вибори суддів... Там теж є політичні моменти. Хоча в принципі ми вважаємо, що виборність суддів — це була б ідеальна ситуація.

Але на сьогодні можна передбачити механізм легітимізації суддів під час проведення певного виду виборів. Відбуваються вибори до місцевих рад — і в той же час людям можуть дати бюлетень, щоб вони проголосували за суддів, які діють в тій місцевості. Й люди або підтримають, або не підтримають.

Є такий механізм в інших країнах, що люди підтверджують повноваження суддів. Наприклад, якщо суддя негідник, хабарник, порушував закон, то в бюлетенях покажуть мінус біля його прізвища. Й суддя автоматично втрачає роботу.

Тобто механізмів контролю суспільства над владою (в тому числі й судовою) є багато. Просто треба хотіти їх реалізувати, якщо є політична воля. Ми бачимо, що є намагання судову владу зосередити під якимось впливом тієї чи іншої політичної сили. І тому відбуваються такі речі... І немає бажання поставити судочинство на той рівень, щоб воно було ефективним і справедливим.

— Вот мы сейчас с вами в пух и прах, можно сказать, разбили закон «О судоустройстве и статусе судей», который был принят в июле 2010 г. Но если не заикливаться на персонах судей, а взять как бы шире, то, может, новшества, появившиеся в законе, и позитивны? К примеру, то, что сократились сроки продления производства до 15 дней, а сроки обжалований — до 10—20 дней. Или то, что до трех дней сокращены сроки уведомления о судебных заседаниях...

— Ці зміни стосуються лише процесуальних строків. Але це не стосується безпосередньо судової влади. Мова йде тільки про провадження кримінальних, цивільних чи адміністративних справ. Тобто це є сама процедура розгляду. І зміни, про які мова, аж ніяк не впливають на незалежність суду, об'єктивність судових рішень.

Хоча коли приймали закон, то були позиції — наприклад, що має бути строк оскарження більший, щоб люди мали можливість більш професійно оскаржити рішення. З іншого боку — чим більший строк, тим більшим є навантаження для суддів. Бо якщо дуже довгий строк, то може протягом цього терміну з'явиться багато скарг, які не підлягають задоволенню, але суд повинен їх розглянути... На мою думку, позиція щодо скорочення строку зводиться до того, щоб більше розвантажити суди.

— *Кстати, по поводу загрузки. Специалисты отмечают, что после судебной реформы загруженность судей еще больше возросла. К примеру, зампреда Высшего административного суда Украины Михаил Цуркан заявил, что в этом суде на одного судью в год приходится 1200—1300 дел. Он назвал их решения не правосудием, а штамповкой решений. Еще немного статистики: в судах первой инстанции на одного судью в месяц приходится 120 дел. Если учесть, что в среднем в месяце 25 рабочих дней, то получается, что в день каждый должен «освоить» 5 дел! И если уделять каждому хотя бы по 2 часа, то надо работать с утра до ночи, без обеда. И все равно по срокам не уложишься... Существует ли реальный вариант выхода из этого положения?*

— Є багато варіантів. Один із них — збільшення суддівського штату. Другий — врегулювання процесуальних законів, тобто треба не тільки обмежити строками розгляд різних безглузких позовів, а й взагалі потрапляння в суди. Є ще один варіант — створення позасудових органів.

От ви говорили за виборність... В інших країнах є такий інститут, як мирові судді. Це люди, яких вибирають. Вони не є професійні юристи. Але є такі дрібненькі справи — на рівні якогось села чи містечка, й якщо людина не згодиться на розгляд своєї справи таким органом, вже аж тоді звертатися до суду.

В нас теж можна б було передбачити такий досудовий орган, якби дійсно була мета проведення судової реформи, а не те, що було в 2010 р. — прийнято закон, який лише називався «судовою реформою».

— *Многие специалисты в области юриспруденции утверждают, что причиной большого количества обращений граждан Украины в Европейский суд по правам человека является ненадлежащая организация работы судов и судей, а также низкий уровень подготовки работников судебного аппарата.*

— Звичайно. Для того і повинно бути декілька етапів відбору суддів. Якщо це все зосередити в руках одного органу і тим більше під впливом влади чи якоїсь політичної сили, то, звичайно, це буде гра в одні ворота! І будуть призначатись судді незважаючи на їхні професійні й особисті якості.

Коли буде більше етапів відбору, коли буде це питання проходити ще й через комітет ВР, — звичайно, буде кращий результат. В парламентському комітеті представлені всі політичні сили: є опозиційні, позафракційні, представники влади.

— *Как же вы находите общий язык в комитете?*

— Так, в нас люди різні, з різними поглядами. Але, власне, основні питання не мають якихось розбіжностей. Навіть з процедури призначення і звільнення суддів.

— *Глава комитета — представитель партии власти, вы — представитель оппозиции... И нет разногласий?*

— Сергій Васильович Ківалов, який є від ПР, я, його перший заступник, від «Свободи»... У нас і Петренко Павло, який від опозиції, і є секретар комітету — Романюк Роман, який є заступником від «УДАРУ». Але позиції сходяться щодо фундаментальних речей.

Звичайно, якщо ми обговорюємо якийсь законопроект... Приміром, останній, що був представлений урядом, — про внесення змін до Кримінально-процесуального кодексу, то там вводився термін «спеціальна конфіскація». Тобто — без рішення суду. Надавалася можливість слідчому застосовувати конфіскацію. Проект доповідав депутат Колесніченко. Й він був за те, щоб його прийняти. Але коли ми обговорювали, виявили всі «за» і «проти» — то й доповідач погодився, що документ недостатньо підготовлений. А коли ставилося питання на голосування про погодження цього закону, то навіть сам Колесніченко проголосував «проти». Тобто я говорю про конструктивну роботу.

— *Если можно, чуть шире по поводу обращений в Европейский суд.*

— Власне, практика Європейського суду щодо України показує, що в більшості випадків виноситься рішення про те, що Україною порушується право особи на справедливий суд. У нас проблема виникла того ж 2010 р. Якщо раніше був Верховний Суд в структурі судів України, який був найвищою судовою ланкою, і пленум Верховного Суду збирався час від часу і по певних спірних моментах, де суди по-різному могли застосовувати закон...

По якомусь одному й тому ж спору суд одного району приймає одне рішення, а інший суд — зовсім інше. І якби це аналізувалося, і пленум Верховного Суду приймав рішення, яке було б обов'язковим для застосування усіма судами!.. Тобто в певній правовій ситуації суд би казав: має бути так і не інакше.

Але законом 2010 р. Верховний Суд повністю звільнений.

У нас зараз є три Вищі спеціалізовані суди, і ми бачимо, що не лише різні суди — адміністративний і загальний при розгляді цивільної справи, чи господарський — ухвалюють рішення при одній правовій ситуації (!), навіть в межах одного спеціалізованого суду (!) діаметрально протилежні... Навіть Вищий спеціалізований суд загальної юрисдикції, так званий суд з розгляду кримінальних і цивільних справ, може приймати різні рішення: різні колегії по-своєму формують одну й ту ж саму правову позицію!

А все тому, що потрібно було свого часу усунути з процесу Верховний Суд (тому що не було впливу на призначення його голови), — чисто з меркантильних інтересів було зруйновано всю судову систему!

На останньому засіданні з пропозиції голови комітету Сергія Ківалова було прийнято рішення провести парламентські слухання про роль і статус Верховного Суду в Україні. Слухання заплановані на квітень. Будуть запрошені представники судової влади, адвокати... Ви мене запитали: як так може бути, що, власне, один суд приймає одне рішення, другий — інше рішення по одному й тому ж питанню. Чому відносно однієї особи задовольняється позов, а іншій людині — в тій самій ситуації — відмовляється?

Європейський суд виходить з того, що у нас по-різному застосовується закон. Хоч люди рівні згідно з Конституцією, але одному суд задовольняє позов, а другому відмовляє. Мені шкода, що нема єдиної позиції, яку колись формував Верховний Суд України.

— *Хоть ваш комитет эту тему и не обсуждал, но по поводу Высшего совета юстиции есть такое предложение: в его состав включить представителей не только юридической общественности, но и известных людей, например, журналистов, политологов, философов и психологов. Как считаете, приведет ли это к повышению качества судейского корпуса?*

— Вища рада — орган, який існує в конституціях різних держав. З одного боку, він — частина судової влади. З іншого — фактично навіть незалежний. В деяких країнах через нього проходить і призначення, і звільнення суддів.

Але тут питання більш стратегічне: чи варто й нам об'єднати (бо у нас же є і Вища кваліфікаційна комісія, і Вища рада юстиції), щоб це був один орган?

Основний момент — професійний відбір, або дисциплінарне провадження. Тобто там мають бути професіонали. Власне, Венеціанська комісія сказала, що більшістю у Вищій раді мають бути судді. Хоча орган не повинен перетворюватися на таку собі закриту суддівську професійну кліку, яка б ніяких інтересів не враховувала, тільки власні чи професійні. Отже, там повинні бути і представники законодавчої, виконавчої влади. Але вони мають бути в меншості — лише щоб здійснювати контроль.

Що стосується журналістів і науковців, то, думаю, можливість передбачити бути присутніми — так. Але приймати рішення щодо відбору чи притягнення суддів до відповідальності — тут трошки перегнули палицю.

— *В принципе большинство наших проблем упирается в деньги. Вот не так давно местные суды обратились в Совет судей по поводу того, что зарплата работников аппарата местных общих судов слишком мала и это негативно сказывается на работе всей системы. Мало того: судьи административных судов объясняют затягивание рассмотрения дел именно недостатком финансирования. Ваше мнение?*

— Тут не лише судова реформа потрібна. Тут повинна бути взагалі реформа в державі по різних напрямках. Але якщо в бюджеті коштів немає, бо вони розкрадаються, — то їх і не буде! Тобто стосовно суддів — не буде чим платити, нема за що побудувати житло і так далі. Звичайно, суддя повинен бути забезпечений високою зарплатою, щоб він дорожив місцем своїм. Але для цього має бути структура громадянського суспільства інша.

— *Еще вопрос относительно Совета судей. Не так давно он выступил с обращением о том, что «имеют место неединичные факты давления на судей путем угроз, шантажа и другого противоправного воздействия». Убиты судья Шевченковского райсуда Киева Сергей Зубков, судья Фрунзенского райсуда Владимир Трофимов, известны случаи избияения и ограбления судей. Не пора ли государству озаботиться их безопасностью? Усиленную охрану, к примеру, дать?*

— Це питання ми розглядали на останньому комітеті. Є пропозиції щодо внесення змін до ряду законодавчих актів щодо захисту суддів, охорони, взагалі безпеки. Ці пропозиції вже опрацьовані. Насправді ситуація складна: безпека суддів є одним з елементів їхньої незалежності.

— *Когда утверждали новый Кодекс судейской этики, то раздавались голоса, дескать, это все может стать элементом давления на судей — поскольку любое нарушение, которое судья допустит, может стать основанием для привлечения его к ответственности. Что вы думаете по этому поводу?*

— З одного боку, може стати. А може і не стати... За останні три-чотири роки ми маємо дуже багато звільнень суддів саме за порушення присяги. І кожен по-різному трактує це порушення. Мені здається, тільки на краще, якщо будуть регламентовані норми, котрими повинен керуватися суддя. І якщо він їх порушує, тоді можна говорити про порушення присяги.

— *Еще один кодекс — новый Уголовно-процессуальный — вызвал немало споров среди народных депутатов, правоохранителей и юристов. На ваш взгляд, каковы его преимущества и недостатки? Облегчил ли он работу судей или, наоборот, затруднил?*

— Звичайно, деякі елементи є позитивні, але є й негативні, які нівелюють ідею правосуддя. Не вирішується основне питання: перевантаження суду. В кодексі багато моментів, які фактично зараз створили безліч проблем — і судам, і органам досудового слідства.

У нас створений підкомітет з питань вдосконалення Кримінально-процесуального кодексу. Я не знаю, чи варто повністю міняти кодекс, бо це дуже велика робота, але впевнений: вдосконалити необхідно.

— *Когда мы видим, пусть даже в кино, как проходят суды в других странах: раз-два — и свободен, т.е. решение принято. За час-полтора внесена ясность. А у нас то же длится годами... И я вот думаю: ну когда ж у нас так будет, чтоб быстро, по закону и главное — честно?*

— Затягування процесу породжує корупцію. В інших державах закон говорить: треба розглянути питання в такий-то термін, і все! І без будь-яких можливостей затягування справи. Шкода, що в нас затягування — норма...

Якщо ви берете за приклад якийсь іноземний суд, то там що відбувається? Подали докази, суд виявив, що вони не відповідають певним моментам, через що взагалі не має розглядатися справа. Докази зразу ж відкидають і приймають рішення — відмовити. А у нас суд тягнеться, щоб прокурор докази підкоригував, щоб людину все ж таки засудити... В цьому найсуттєвіша різниця при здійсненні правосуддя.

— *И сколько ж лет должно пройти, чтоб все-таки изменить кардинально все, что связано с нашими судами?*

— Я не знаю — скільки років, але знаю, що для цього треба мати політичну волю. Щоб влада мала на меті провести дійсно судову реформу. І щоб на меті було, власне, головне: суди — незалежні, які здійснювали б правосуддя в прямому розумінні слова.

<http://2000.net.ua/2000/forum/vizavi/89374>

Інтернет-ЗМІ

Ирина Бережная отозвала свою подпись в защиту Ирины Сех Сегодня.ua

Народный депутат от ПР, сопредседатель межфракционного объединения "Равные возможности" Ирина Бережная отзывает свою подпись под заявлением объединения, которое касается инцидента с Ириной Сех. "Несколько раз пересмотрела видео, где запечатлена драка с участием Ирины Сех. Очень впечатлена тем, что женщина, оказавшаяся в эпицентре драки, не побрезговала в ней участвовать", - сообщила Ирина Бережная.

Депутат возмутилась заявлением лидера "Свободы" Олега Тягнибока, который обвинил в избиении Ирины Сех нардепа-регионала. "Страшно возмущена циничным заявлением лидера "Свободы" Олега Тягнибока об избиении женщины. Избиении, которого не было. Я приняла решение об отзыве своей подписи под вчерашним заявлением МФО "Равные возможности", - заявила Бережная.

Она отметила, что "искренне против драк, блокированных трибун и политических провокаций". "Моим естественным порывом, узнав, что избili женщину-депутата, было наказать обидчика. Я всегда буду так действовать – защищать обиженных и требовать элементарного уважения даже между политическими оппонентами. Мне не стыдно ошибиться.

Мне стыдно за коллег, готовых ради политических интриг даже на такую жуткую ложь", - подчеркнула Ирина Бережная.

Ранее сопредседатели межфракционного депутатского объединения "Равные возможности" призвали участников потасовки, произошедшей 19 марта в зале Верховной Рады, публично извиниться перед депутатом от "Свободы" Ириной Сех, пострадавшей в драке.

Напомним, во время потасовки в Верховной Раде пострадала депутат ВО "Свобода" Ирина Сех – ей разбили губу. В Партии регионов утверждают, что Сех сама била очками своего коллегу-регионала. "Женщина-депутат от "Свободы" с бешеными глазами ломает свои очки и бьет ими в лицо своего коллегу из Партии регионов. Это депутат Сех. По иронии судьбы она - глава Комитета по борьбе со стихийными бедствиями. Сама Сех - олицетворение стихийного бедствия в парламенте", - заявила Инна Богословская.

<http://www.segodnya.ua/>

Геннадій Москаль: «Ті, на кого з адміністрації Ющенко давали команду "фас", платили мільйони» *Українська правда*

В українських правоохоронців немає більш нещадного критика, ніж Геннадій Москаль. При цьому слово "ідіот" в його характеристиках - ще евфемізм.

Цей кар'єрний мільйонер встиг попрацювати на безлічі посад. Ще за часів Кучми Москаль встиг побувати начальником міліції Криму, Закарпатської, Дніпропетровської областей, заступником покійного керівника МВС Юрія Кравченка та губернатором Закарпаття.

Після "Помаранчевої революції" Москалем "посилили" цивільного міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, давши йому посаду керівника кримінальної міліції. Потім, за часів Ющенка, Москаль працював губернатором Луганщини, представником президента в Криму та заступником глави СБУ.

2007 року Москаль пройшов до Верховної Ради від луценківської "Народної самооборони". Вже після приходу до влади Віктора Януковича та "посадки" Луценка, Москаль вступив до "Фронту змін" Арсенія Яценюка.

На парламентських виборах 2012 року йому дісталось непогане 32 місце у списку, яке фактично гарантувало проходження до Верховної Ради.

Завдяки давнім міліцейським зв'язкам Москаль має найсвіжіші "гарачі" новини про політичних опонентів і може коментувати будь-який резонансний кримінальний злочин.

Саме Москаль першим дізнався, що син Євгена Щербаня Руслан написав свою скандальну заяву про причетність Юлії Тимошенко до вбивства батька після того, як сам опинився під загрозою обвинувачення у вбивстві на полюванні.

Останній зі здобутків Москаля - історія зі втраченим дипломом міністра соцполітики Наталії Королевської, який вона начебто загубила, гуляючи по Луганську, акурат перед призначенням у Кабмін.

"Є добрі люди. І на пошту пишуть, і в Facebook. Якби я не спілкувався з ними... Я в суботу-неділю завжди ходжу пішки по Києву. В центрі отут – Хрещатик, Бесарабський ринок, Глобус, Мандарин, по цьому кругу. Багато людей зустрічаю - з СБУ, і з Генпрокуратури, і з МВС, і з областей, і з Кабміну, і з адміністрації президента. За день з тим пива вип'єш, з тим 100 грам... За два дні такого назбираєш, Ірина Сергіївна (секретар) друкувати не встигає", - ділиться секретами депутат.

На інтерв'ю Москаль запрошує до свого дуже скромного кабінету в комітетах на Садовій. Його обстановка - дві шафи (одна з іменними футболками, інша з документами) і стіл, завалений паперами. На вікні тарілка з його портретом і написом "Головний Москаль України".

Щоб дістати потрібні документи, Москаль голосно грюкає по стіні, викликаючи свого секретаря. "Прямий зв'язок", - жартує він.

- Якби ви були вчителем у школі, як би ви оцінили роботу правоохоронної системи зараз?

- Абсолютно незадовільна оцінка, повністю.

- В одному з коментарів ви згадали, що такого рівня злочинності не було за всі часи незалежності.

- Знаєте чому? Автори нового КПК на сьогодні доносять громадськості, що, бачите, новий КПК не дає людей в слідчих ізоляторах. Це дійсно правда. Але нема людей не від нового КПК, а від того, що нічого не розкривається. Деякі райвідділи, а їх сьогодні близько 50%, на місяць не затримують жодного в ізолятор тимчасового утримання. Спочатку людина повинна піти в ІТУ, а потім за три доби має бути вирішено в суді питання. Так ІТУ порожні.

Я дав запит, чи є в слідчому ізоляторі хоч один злодій, який затриманий за кишенькову крадіжку. Нема в Україні – жодного. Шановні, це що, подіяв КПК? Я думаю, що 60% киян, якщо не більше, скажуть, що в них була крадіжка або з кишень мобільного телефону, або гаманця, або портмоне, або розрізали сумочку і тому подібне. Злодії діють безкарно.

Ви ж самі бачите, ви б як журналісти перші дали новину, що знайдені вбивці сім'ї судді Трофимова, знайдені голови. Коли я пристидив пана міністра, що розказувати про якогось наркомана з Донецька, про якісь монети – це не рівень...

- Ви думаєте, зможуть знайти вбивць? В міліції хоч є нормальна версія?

- Немає. От в чому питання – що раніше ніхто нікому не ставив версій. Тобто я не кажу, що раніше було багато людей... Я працював начальником карного розшуку УВС Чернівецької області. У нас були три людини, яких, як правило, посилали керівниками груп з розкриття вбивств. Але якщо посилали, то на цих трьох людей була повна надія. Зараз вбивства передали з Генпрокуратури до МВС України. Але слідчі ж не пішли! Всі слідчі, які спеціалізувалися на розкритті вбивств, лишилися в прокуратурі. Тобто МВС статтю отримувало, а фахівців не отримувало.

- Якщо буде створене "Національне бюро розслідувань", це вирішить ситуацію?

- "Національне бюро розслідувань" не буде займатися вбивствами. І це, до речі, вимога не наша, а це план дій Україна-ЄС, який 20 листопада 2010 року отримав Янукович.

"Національне бюро розслідувань" буде займатися тільки "білокомірцевою" злочинністю. Я вважаю, що за межі Києва вони не повинні виходити.

Я стажувався в знаменитій італійській "антимафії". Чому кажуть: "Суддя веде справу?". Я не міг зрозуміти. Виявляється, там Генеральна прокуратура знаходиться при Верховному Суді. І це дуже правильно... Якби в нас в Україні пленум Верховного Суду призначав Генерального прокурора, то у нас би не було справ Луценка, не було б справ Тимошенко, не було б інших справ.

- Свого часу ви різко критикували особисто экс-керівника МВС Анатолія Могильова. Зараз у вас більше критики стосовно всього МВС, а не чинного міністра Віталія Захарченка. Ви вважаєте, що Захарченко чимось кращий?

- Ні. Ну як він може бути професійно кращий? Я взагалі не розумію, що на вбивство Трофимова виїхав Захарченко. А за своє життя він розкрив хоч одне вбивство? Він був начальник радянського ОБХСС – отдел по борьбе с хищениями социалистической собственности и спекуляциями. Основні їх статті були – спекуляції, обман покупців.

Він приїхав так як я б приїхав, якби розбився космічний корабель, не злетів і впав у воду, мене б викликали, я б на все те дивився і давав цінні вказівки. Це приблизно так.

Могильов був дуже публічний, яскраво виражена публічна особистість. І коли він публічно виступав, він у 90% говорив всяку дурню, яка ні в тин ні в ворота не влазила. Захарченко вибрав тактику – він взагалі мовчить, нічого не каже. Він щось там сказав два-три слова, його покритикували, він замовк, і знову його не чути, не видно.

Критикувати людину можна, коли він щось говорить. А коли він глухонімий, за що його критикувати? Я критикую систему. А якщо система некерована, я притримуюся правила, що нема поганих солдатів чи поганих правоохоронців, є погані командири.

- Ви знали за міліцейськими справами Захарченка?

- Ні, я його взагалі не знав. Це людина невідома. І якраз це мінус системи МВС. Тому що в системі МВС, як правило, в міністри повинні приходити відомі люди, які мають якесь ім'я. Він нікому не був відомий, він не їздить по регіонах, не зустрічається з особовим складом.

- А що ви чули про нинішнього начальника СБУ Олександра Якименка?

- Нічого, вони там міняються з надзвичайною швидкістю.

- В чому ви бачите причину таких змін?

- Чомусь у вищого керівництва політичного нашої держави є таке розуміння, що КДБ тотожне СБУ. КДБ – це було КДБ, а СБУ – це організація, яка взагалі на сьогоднішній день в Україні непотрібна, вона підлягає реформуванню повністю. Це має бути класична контррозвідка, а всі інші функції треба передати іншим органам.

Є, скажімо, департамент контррозвідувального забезпечення економіки. Скажіть, а що, іноземні агенти зруйнували НАК "Нафтогаз" чи "Енергоатом", чи зруйнували вугільну промисловість в Україні, Укрзалізницю? Це агенти іноземних спецслужб чи наш уряд це зробив своїми невдалими кроками? Що забезпечувати? Це взагалі придуманий варіант... Є дві резолюції ПАРЄ по СБУ, але, на жаль, жодна не виконана.

Люди, які сьогодні знаходяться в керівництві держави, вирости в тій системі, при КДБ, коли всі тряслися, і воно було всемогутнє. Але зараз це не те. Ну, якогось міліціонера зловить, що наркотики продавав. Правда, за останній час я і такого не чув від прес-служби. Може, до вас доходять якісь великі успіхи.

- Кажуть, що Валерій Хорошковський поїхав з великим обсягом компромату.

- Ну, великого обсягу компромату не треба шукати. Треба один сайт прочитати, тому що там всі працівники СБУ йдуть в інтернет-кафе і на сайт викидають все, що там є. Я ще такої прозорої організації спецслужби не бачив. Тому не треба нічого Хорошковському везти, він може спокійно вийти на сайт і все прочитати.

- А у вас багато компромату залишилось?

- У мене все в голові.

- Ви все про всіх знаєте?

- Ви по справі Щербаня багато чого згадували. Казали, що в свій час ви знали і Сергія Зайцева, і Ігоря Мар'їнкова. То Мар'їнков таки був "стукачем" СБУ?

- Ну якщо він з трьома заступниками керівника має спільний бізнес? Вибачте, який він може бути свідок і на чий стороні він може бути свідок? І чому, коли перший раз вони везли зброю, і коли в нього вдома зробили обшук і вилучили цілу купу зброї, і зброя була всього злочинного угруповання і частина цієї зброї використовувалася при скоєнні злочинів, він отримав щось там рік умовно? А його напарник отримав 7 років?

Як так може бути? Стаття ж була однакова. Явно що він був використаний як ключовий свідок на випадок, коли приїде пан Лазаренко. А на сьогоднішній день він переорієнтований на одного з ключових свідків. Хоча я не бачу, в чому його покази? Це "одна баба сказала".

- А свідок Зайцев?

- Так я давно знав. Я ж працював у Дніпропетровську. Якщо на нього була ціла купа кримінальних справ, куди йому було? І то, він таких дурниць наговорив, що наробив абсолютно фатальних для генпрокуратури помилок. Те, що гроші за вбивство перераховував Кириченко, що Кириченко хотів налякати Тимошенко, підклавши муляж вибухового пристрою у вигляді торта, написавши "Привет с Донбасса".

І третє, найголовніше, він сказав – що не вони заходили в Донецьк, а вони повиганяли з Дніпропетровська всіх донецьких. Це зовсім протилежне, ніж треба прокуратурі... Той, хто зрадив раз, зрадить два і три. Він відкрив таке, що Кириченко наркоман, алкоголік. Ну яка може бути віра наркоману, який три кубки на день вживав наркотиків? Яка може бути віра п'яниці?

- Але на свідченнях Кириченка базується обвинувачення Лазаренка в США.

- Правильно. Кириченко, він там під захистом. Я не знаю, як американська влада буде розцінювати його співробітництво з Генеральною прокуратурою. Але Зайцев, Кириченко – вони були заморожені на випадок, коли Америка видасть Лазаренка. Мар'їнков абсолютно був під справу Лазаренка.

І тут в терміновому порядку їх довелося переорієнтувати на Тимошенко.

Вони ж ніколи на Тимошенко не говорили. І тоді працювала велика група. Що, Кучма любив Тимошенко? Що, Потебенько любив Тимошенко? Якщо йти по принципу того, що говорить Мар'їнков, що прокуратура йому казала не говорити нічого про Тимошенко, сьогодні треба свідками виставляти пана Потебенька, керівника, який тоді був головним по розслідуванню особливо важливих справ, всіх слідчих оперативної групи.

Хто давав такі команди – не згадувати прізвища Тимошенко? Якщо хтось це підтвердить, але ж ніхто це не підтвердить! Сьогодні пішла переорієнтація. Вони сьогодні кажуть: "Ми думали, що це є одне ціле". Вибачте, бізнесменша і прем'єр-міністр не можуть скласти одне ціле. Той був політичний, державний діяч, і в нього в руках була сконцентрована влада. Яке вони могли мати одне ціле? Що вони туди йшли в Донецьк? Добре, а чого ми "Ітеру" взяли в сторону? На ній же тоді були обрубані всі нитки.

- Ви взагалі допускаєте, що Лазаренко міг бути зацікавлений у смерті Щербаня?

- Ні. Якщо ми хочемо знайти правду, ми мусимо знайти, хто підірвав і хотів підірвати Лазаренка на Рибальському острові, коли він їхав у 1996 році в Донецьк. Тоді був Володимир Щербань губернатором. І, наскільки я знаю, по всіх, кого я питаю, всі нитки вели до нього. Але чомусь цю справу ніхто не реанімує, хоча вона не розкрита. А реанімували справу, яка розкрита, де люди засуджені, де люди вже давали покази, де люди попереджалися за дачу завідомо неправдивих показів і т.д.

Щоб в цій справі все зв'язати до купи, потрібно цю справу зв'язати. Що, у нас так багато була замахів на прем'єр-міністрів України, що ми не можемо цю справу розкрити? Наскільки я знаю, там хочуть відвести на Бакая, на Волкова. Я з багатьма людьми з тої групи, яка брала участь у розслідуванні, говорив. Вони прямо кажуть, що там сліди вели до Володимира Щербаня. Але була дана команда з Адміністрації Президента припинити, і група була розформована.

- Саме тому Щербань тікав до США?

- Ні, Щербань тікав у 2005 році.

- Але перед тим він теж тікав. Він же сказав у суді, що поїхав до США, а Євген Щербань не поїхав.

- Ну давайте будемо діяти по логіці. Так, як каже Володимир Щербань, що за пару днів до вбивства до нього прийшов Євген Щербань, і каже: "Мене хочуть вбити". Вища посадова особа в області, губернатор. Поруч начальник міліції, СБУ, прокурор, зв'язок з Президентом.

Що він йому сказав? Він викликав людей, він їм сказав: "Ану, хлопці, швидко візьміть його під охорону, організуйте оперативні заходи" і т.д.? Він сказав: "Ну, ти поїдь в Америку, пересидь". Це каже вища посадова особа в області? Так його треба притягувати до кримінальної відповідальності за службу недбалість, за нежиття ніяких заходів.

Як так губернатор міг? Коли до нього приходять людина, чітко каже: "Мене хочуть вбити", а він каже: "Поїдь там в Америку, пересидь і потім повернешся". Взяти цей старий кодекс 60-го року, то вони навіть не підпадають під статус свідків. Вони нічого в справі абсолютно показати не могли. Те, що цей Кримінально-процесуальний кодекс писали під Тимошенко – це абсолютна правда. Щоб там влада не розказувала. Це писалося абсолютно під одну людину.

Це було зроблено так, що сьогодні і Європа тисне, і Росія тисне, і США тиснуть, що Тимошенко треба питання з газовими контрактами вирішити, бо це є політичне питання. Але фобія, яка є сьогодні у вищого керівництва держави перед нею, страх якийсь абсолютно панічний, штовхає їх... Їм треба було щось знайти кримінальне, до чогось прив'язатись.

Сьогодні реанімували цю справу про ЄЕСУ. Якби там щось було, ви вірите в те, що суд би не відбувся? Якби там було - хотіла б вона йти на суд, не хотіла б вона йти на суд, суд би почав слухати справу. А що там слухати, як там нічого нема? Я говорив з тими фахівцями, які в той час були членами слідчо-оперативної групи – і з прокуратури, і з МВС, і ті, що на пенсії. Вона що, не мала бухгалтерів? У неї що, не було управляючих компаній? Вона що, підписувала якісь платіжки? І коли я дав читати протокол про підозру, я не хочу світити ці документи, але їх рано чи пізно... Абсолютно це зовсім не так. Тому що гроші йшли...

- Ви маєте на увазі протокол про підозру у справі Щербаня?

- Так, у справі Щербаня. Там вирвані з контексту платіжки. Там вказано тільки частину. А звідки ці гроші йшли? Чий це гроші були? Той перерахував звідти, той звідти. Це як у тому старому анекдоті: "Ти звідки береш гроші?" "З тумбочки". "А хто їх туди кладе?". "А я їх туди кладу". Хто поклав ці гроші на рахунок – ось питання.

- А що за документи?

- Документи, які дехто зі слідчих, коли йшов, позабирав з собою. Вони свідчать про зовсім іншу картину платежу.

- І хто кому за що платив?

- Гроші платилися з внутрішніх доходів однієї комерційної структури України. Гроші не могли взятися нізвідки в тумбочці. І якраз не хочеться показувати банк, який першочерговий платіж із внутрішніх своїх доходів перерахував, і ті гроші пішли далі, далі.

- А що це за банк?

- Український банк.

- Кому він належить?

- Тому, хто сьогодні в Партії регіонів. Тому й не показують цей банк.

- Можете сказати, кому?

- Чого я зараз буду розказувати? Потрібно – я прийду вже на судове засідання і покажу.

- Вам пропонували виступити свідком?

- Мені не пропонували. Але я не збираю ці матеріали, вони самі сходяться. Люди приносять, кидають на Фейсбук, кидають на електронну пошту. Багато ж співробітників є, які працювали в цій системі.

- Ця людина з вищого керівництва Партії регіонів?

- Ну, не останні люди. Так покажіть, звідки? Звідки першочергові гроші, хто їх туди поклав? Вони перерахували, ніхто ж не каже, це ж зовсім інша схема. Є люди, які працювали, які нікуди не поїхали, є в Україні, у них лишилася маса документів.

- Так хто гроші перерахував? Невже Володимир Щербань?

- Ні. Але, знаєте, якби там все було на мазі, справа вже давно була б у суді. Значить, щось там не сходиться. Або щось там треба показувати, чого не можна показувати.

- Це як по Пукачу. Таке велике розслідування. Перше, що мала виявити прокуратура? Якщо проводиться зовнішнє спостереження, має бути оперативно-розшукова справа. За що судили Луценка? Що він проводив зовнішнє спостереження поза межами ОРС.

Чи встановлено слідством і судом особу, яка завела, винесла постанову про заведення оперативно-розшукової справи по Гонгадзе? Ні. Чи встановлений той, хто написав "згідний" внизу, начальник підрозділу? Ні. Хто затвердив постанову? Хто написав план оперативно-розшукових дій? Друге. Наскільки мені відомо, постанова заводилася УВС міста Києва.

- Тобто постанова таки була?

- Ну а як же? Що спалив Пукач? Журнал, завдання. Як один із видів оперативно-розшукової діяльності є завдання на проведення зовнішнього спостереження. Пукач спалив завдання, бо у завданні було прізвище ініціатора, і хто затвердив.

Справа заводилася УВС міста Києва. А хто проводив зовнішнє спостереження? Підрозділ МВС України. Хоча такий же підрозділ є в місті Києві. Значить, тоді постанову мав

підписати міністр, але міністр такі постанови ніколи не підписував, хтось із заступників міністра. Він встановлений? Ні. Так про що ми кажемо? Ми сьогодні доходимо до Кучми, до Литвина.

- *Це міг бути Фере, який вже мертвий.*

- Фере не був суб'єктом оперативно-розшукової діяльності. Я витребував спеціально з міністерства внутрішніх справ його функціональні обов'язки.

- *А хто мав такі обов'язки?*

- Тільки заступники міністра.

- *А хто з заступників міністра?*

- Той хто був на момент заведення справи. Це не я маю відповісти, але слідство і суд. Але ні слідство, ні суд нічого не відповіли. Звідки все це почалося? Все треба починати спочатку.

Треба починати з того, хто завів справу, хто її вів і куди вона ділася. Друге – яка відповідальність Генеральної прокуратури по Гонгадзе? Він офіційно звернувся на ім'я генерального прокурора: "Мені загрожує небезпека, за мною стежать, номери такі-то, такі-то машини". Були прийняті якісь міри? Не були. Це було предметом розслідування? Не було. Якщо ми кажемо, що ми доведемо до крапки Кучму і Литвина, і поставимо крапку. Так ми крапку не поставимо, поки ми не докопаємося до початку цієї справи.

- *Тобто ви не допускаєте, що Кравченко міг віддавати незаконний наказ по Гонгадзе?*

- Я в це не вірю. Тому що першочергові джерела не були знайдені. По-друге, він ніколи сам нікому накази не давав. Це треба було з ним робити і його знати. Я не був з тих людей, які були допущені до його кабінету. Ті, хто були допущені – це були одиниці, їх можна на п'яти пальцях руки перерахувати. Пукач ніколи в його кабінеті не був, це я вам говорю на 100%. Тому що він там розказує – це його справа.

Кравченко програв через те, що він оперся, як сьогодні наше вище керівництво держави, тільки на земляцтво. Коли сталася біда – всі земляки поховалися, не стало їх, повтікали.

- *Ви переконані, що його вбили?*

- Ні. Це класичний суїцид. Перед його викликом до мене підходили і питали: "Ну що Кравченко?". Я кажу: "Поки не спіймають Пукача, йому поки нічого абсолютно не грозить, чого він переживає?". Явно був би Пукач, були б очні ставки і різні слідчі дії. Просто в людини здали нерви. Стільки робити міністром внутрішніх справ. Як його могли вбити, як у той вечір кругом його будинку була служба зовнішнього спостереження СБУ? Значить, вони його застрелили?

- *Таку версію ви не допускаєте?*

- Явно не допускаю. Ніхто ж не міг пройти. Вони ж контролювали повністю. Він же жив не в 22-поверховому будинку, а в замиському будинку. І був під зовнішнім спостереженням, що й було основною причиною його самогубства. Я бачив тисячі самогубств. Це не є приємні речі... Всі вважають, що самогубство – це є прояв слабкості людини. Слабка людина ніколи не піде на самогубство.

На самогубство йдуть тільки люди, які мають сильну волю. Слабкий ніколи такого собі не зробить. Перший вистріл – це є реакція, так званий больовий шок, де людина не відчуває болю, могла зробити один і ще один вистріл. Я бачив, де по 12 і по 20 ножових ран собі наносили, і кожна з них могла привести до смерті – не раптової, але через хвилину чи півтори.

- *А ви можете згадати, як тоді все відбувалося.*

- Як... У 2005 році я був перший, хто прийшов на конспіративну квартиру і зібрав усіх тих, хто займається зовнішнім спостереженням. Я кажу: "Хлопці, ви мене знаєте?" "Знаємо". "У мене нема багато часу. Я вам даю час до завтра. От вам мій телефон, все. Якщо до завтра не буде дзвінка, хто все це зробив і хто до цього причетний, то збирайте сухарі. Тоді я кидаю все, сідаю туди, але якщо я вже сяду, то туди від вас нікого не лишиться.

На другий день мені один з учасників першої трійки передзвонив і сказав: "Я хотів би зустрітися особисто з міністром, отримати від нього якісь гарантії". Я йому дав телефон Луценка, вони щось говорили. Луценко сам пішов, десь його не було цілу годину, і через годину він разом з ним прийшов в кабінет.

Якби тоді Луценко мав досвід і чітко від нього прийняв заяву про скоєння злочину, написав мені як куратору провести перевірку і розслідувати, ми би те все оформили культурно. А він зразу подзвонив Піскуну, і тут приїхала "Альфа", почався шум, гам.

- *Це був один з тих обвинувачених?*

- Так, він отримав 15 чи скільки років. Він все розказав чітко.

- *Ви кажете, ви багато знали фактів про минуле керівництво, і в системі МВС, і казали людям: "Я дуже багато про вас знаю". Чому за ті факти ви їх не притягали до відповідальності?*

- Це треба було сидіти і активно працювати. Тоді була ціла купа, надавали робіт... Тоді був у Черкасах убитий міліціонер під час нападу на виборчій дільниці. Там зв'язали міліціонерів, забрали сейф з виборчими документами. Там побили масу людей перед ЦВК. Тобто зразу були поставлені задачі... Там маніяк, там серійний вбивця, третє, десяте.

- *Але вони були набагато дрібніші, порівняно зі справою Гонгадзе.*

- Так у справі Гонгадзе нічого не треба було вигадувати, треба було Пукача шукати. Ми тоді говорили прокуратурі, але тоді все було засекречено, група, яка вела розслідування, ні з ким не контактувала в Генпрокуратурі. Ну така була тактика. Піскун привітання отримував, хто нагороди. А МВС... Спитайте колись Луценка, він вам розкаже. Він мене питає: "А ми ж ніби як...?". Кажу: "Ну, ми як вантажники в якомусь магазині".

- *Колись у Луценка запитували, коли тільки прийшла до влади Партія регіонів: "Чому ви не посадили Колеснікова, Ахметова і інших?". Він казав: "Ми б тоді самі перетворилися на дракона". Ви поділяєте цю думку?*

- Та ні. Тоді нікого було саджати. Донецьк був порожній. Нащо це робилося, я зрозумів лише вкінці. Чому і пішов. Знаєте, Ющенко по натурі така людина... Це тільки на людях він казав, що над усе він любить Україну. А мені здається, над усе він любив гроші. Це я потім зрозумів, що це була психологічна атака на олігархів з метою примусити їх дати гроші. Ну, коли я відкрив фонди "України 3000"... вибачте, ті, на кого давали з адміністрації президента "фас", платили 17 мільйонів доларів, 15 мільйонів доларів у фонди. І після того зразу поступала команда: "Ну, того не чіпати".

- *Тобто були прямі вказівки з адміністрації Юценка про те, щоб припинити розслідування справ?*

- Так. Чому я і сказав, що я не можу такі команди дати своїм підлеглим.

- Луценко завжди казав, що у вас не було повноважень, що всі повноваження були в Генпрокуратурі.

- Повноваження Генпрокуратури були – довести ці справи до суду. А повноваження міліції... Якби не це крисятничество Юценка і його сім'ї, і цієї всіх фондів, які повідкривала дружина, дочки і тому подібне, мабуть, би такої ситуації не було. Тобто це був розводняк, подоїти цих людей, залякати. А коли людина перелякана і відчуває за собою погоню...

Він за багатьма висилав літаки державної авіакомпанії "Україна", і з державною службою охорони їх привозили сюди, от вам вся "бандитам – тюрми". Це все перетворилося на комерційний проект пана Юценка. І всі ці повиплачували в різні фонди.

- *Це кого так "розводили"?*

- Що я вже буду казати? Воно вже в історії. А скільки марафонів робили, а скільки всього. Якби я це не зрозумів... От спитайте Безсмертного. Я підійшов до нього, кажу: "Роман Петрович, є якась робота?". Він каже: "От в Луганськ ніхто не хоче йти. Підеш?". Я кажу: "З великим задоволенням". От виконувати програму "Бандитам – тюрми" я таким способом не збираюся, щоб через мій авторитет, через мої руки, ті руки, які нічого не крали, набирали цілу купу мільйонів доларів.

- А чому Луценко продовжував грати в цю гру?

- Як продовжував грати? Сказати, що він любив Ющенка... Потихеньку-потихеньку воно все йшло до того, що він ішов до нього в опозицію. І в кінці він опинився в жорсткій до нього опозиції. І хто хотів посадити Луценка перший – Янукович чи Ющенко? Ющенко хотів посадити! Перші справи, які були порушені проти Луценка – це були за літак, за зброю, за таку ж дурницю, як і посадили за концерти і за цивільно-правові відносини між водієм і пенсійним фондом. Ніби Луценко – голова пенсійної служби, нараховував пенсію.

- *Давайте поговоримо про нинішні політичні реалії. Чи багато в нинішній Верховній Раді представників угрупувань?*

- Маса. Ще не було ніколи стільки!

- А скільки?

- Я десь нарахував 18.

- А з яких саме угрупувань?

- З яких хочете. З усіх регіонів є. І маленьких...

- І в опозиційних є?

- Ні, в опозиції нема, на щастя.

- А хто саме, можете назвати?

- Ну хто, хто? Не буду про своїх колег негарно говорити.

- *Які зараз загальні настрої в парламенті? Виникають якісь спонтанні бійки, як у вівторок зі "Свободою". Бували блокування "Батьківщини", не погоджені з колегами з опозиційних фракцій. Які зараз відносини між опозиційними фракціями?*

- Я не входжу ні в які керівні органи ВО "Батьківщина".

- *А як вирішувалась доля "Вставай, Україно"? Невже рядових депутатів не ставили до відома, не казали, що ви маєте організувати в регіонах?*

- До речі, я на жодному (мітингу) не був. Тому що справді не ставили. Є керівники обласних організацій ВО "Батьківщина", "Свободи", не знаю, чи УДАР брав участь, вони організовували в кожній області.

Я, наприклад, з Чернівецької області. Якщо будуть в Чернівецькій області, то я буду присутній обов'язково, чи мене запрошують, чи не запрошують. Це мій обов'язок – прийти. В цьому питанні є керівні органи, є політрада партії, є фракція, голова фракції, заступники голови фракції. Що я буду втручатися? Я не є учасником жодного переговорного процесу.

- *Ці акції якось проговорювалися до того, як Яценюк на трибуні оголосив повстання? Чи це було спонтанно?*

- Чому спонтанно? Так пройшло багато часу. Потрібно йти до людей. На виборах я був як спікер ВО "Батьківщина", я об'їхав всю Україну. Це показало себе дуже ефективно – спілкування з людьми на Сході, на Заході, в Центрі і т.д. Загатований за 3-4 місяці один давав 100-200 голосів 28 жовтня. Це була дуже ефективна акція. І сьогодні хто б що не казав... Повірте мені, скільки б людей не було на акції, в області через тиждень про цю акцію буде знати достеменно кожен громадянин.

- *А після того, як Власенка позбавили мандату, на фракції обговорювалося питання про припинення блокування?*

- Справа в тому, що закон нічого не дає, крім того, що ми могли потрапити в абсолютну западню. Перший не подає документи в ЦВК - по закону викликають іншого для подачі. Не подає – викликають іншого. Таким чином за місяць вони могли б обнулити списки до єдиного. Неприйняття присяги – все, крапка. Неподача документа в ЦВК – наступний, наступний.

Що б це дало? Абсолютно нічого. Якщо сьогодні кажуть, що подвига 28 панфиловців - це міф, його не було, то робити такий подвиг в реаліях нинішніх – це нічого не дає. Мав заходити 63-й. Ну, сказали йому: "Ти не приходи", викликали б 64-го, 65-го, 66-го. І дійшли б до 200-го. Потім би обнулили і сказали: "Крапка, більше людей у ВО "Батьківщина" немає".

- Але склалося враження, що Власенка просто здали.

- А як інакше ми могли поступити? Просто демонструвати патріотичні гасла? Так закон виписаний, що у випадку чого заходить інший, якщо інший не хоче – заходить інший, і т.д. За місяць при тій наявній більшості, яка є в ЦВК, вона могла обнулити повністю список ВО "Батьківщина". І Власенку б не допомогли, і самі б лишилися ні з чим.

- А як вам взагалі "свободівці"? Ви з ними попрацювали?

- Нормально. Без "Свободи" цього парламенту сьогодні б не було. Той парламент, який був -скучний, і буйних було так мало. Я думаю, що вони сьогодні займають нормальну позицію. Я так зрозумів, від цього всього наносного вони вже відійшли. А те, що вони вимагають, вимагають все правильно.

Я завжди, коли мене питали на виборчій кампанії, чи підтримувати "Свободу", казав: "Так". "За що?". Я кажу: "Я не буду казати про їхні досягнення, я тільки скажу одне – що в них нема, не було і ніколи не буде "тушок". Це достатній аргумент? Достатній. А все інше – це таке, ля-ля-ля".

- Ви бачили законопроект про фінансову поліцію?

- Ні. Це повна утопія, його ніхто не прийме і за нього ніхто не проголосує. Навіть якщо спустить, не знайдуться голоси. А ви бачите, що в Партії регіонів сьогодні не можуть навіть голову сільської ради вибрати? Ви хочете, щоб ще фінансову поліцію створили. Партія регіонів – це партія жирних котів, які мають статки. Їм такого монстра абсолютно не потрібно.

- А взагалі ця схема могла б спрацювати?

- Ну як вона може бути підпорядкована президенту? Це треба міняти Конституцію. Президенту можуть бути підпорядковані тільки військові формування. Тому що президент є головнокомандуючий Збройних сил. Як можна КРУ підпорядкувати президенту? Явно, що сьогодні фінансових органів дуже багато, а толку немає. Держфінмоніторинг, результат – нуль. Конвертаційні центри закрити не можуть, контрабанду за гроші з адміністрації президента домовилися, декриміналізували спеціально.

Далі, офшори закрити не можуть, з державними закупівлями навести лад не можуть. От сьогодні ще ці чотири позиції могли б давати додатково ще три державних бюджети України. Я тут розробив закон про конвертаційні центри. "Що ви вносите? Хто це буде голосувати? Ні наші, ні ваші не будуть". Тоді треба закривати всі бутіки, всі дорогі ресторани, всі будуть жити на одну зарплату. От і все.

- А у вас особисто є якийсь бізнес?

- Ні.

- Ви на депутатську зарплату живете?

- А що, депутатська зарплата маленька?

- Яка у вас машина?

- Мені абсолютно вистачає. Я маю пенсію від МВС України, плюс зарплата, це складає достатньо, щоб нормально прожити в Києві, нікуди не влізати. Тому що у нас, по-перше, посада, по-друге, комітет і по-третє, власний імідж. Тут моментально спіймають. І перший розпише Лещенко і Мустафа в "Українській правді".

- У вас є така слава, що у вас залишилося багато контактів з очільниками облуправлінь МВС...

- Так.

- ...Яким ви допомагаєте вирішувати питання.

- Ні, навпаки – вони мені допомагають з інформацією. У мене є ті, хто на пенсії, ті, хто працює. А звідки я все це дізнаюся?

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/03/21/6986155/>

Яценюк ведет в Раду новых "тушек"?

Обозреватель

Возможно, что уже в ближайшее время депутатский корпус ВР проголосует за перевыборы в так называемых проблемных округах. А таковых, напомним, пять: №94 (Киевская область); №132 (Николаевская область); №194 (Черкасская область); №197 (Черкасская область); №223 (Киев).

Представители провластной Партии регионов не спешат распространяться о кандидатах, которые будут бороться за победу в пяти вышеперечисленных округах. А вот оппозиционеры устами Николая Томенко заявили, что выдвинут тех же людей, которые баллотировались в проблемных округах в 2012-м, и, по мнению оппозиции, там победили.

Таким образом, от оппозиционных сил будут выдвинуты:

- Округ №223 (Киев) - Юрий Левченко, ВО "Свобода";
- Округ №132 (Николаевская область) - Аркадий Корнацкий, "Батькивщина";
- Округ №94 (Обухов, Киевская область) - Виктор Романюк, "Батькивщина";
- Округ №197 (Черкасская область) - Леонид Даценко, "Батькивщина";
- Округ №194 (Черкасская область) - Николай Булатецкий, "Батькивщина";

В ходе прошлогодних парламентских выборов, центральные СМИ уделяли внимание преимущественно ТОП-мажоритарщикам (Порошенко, Катеринчук и прочие). Рядовые же оппозиционные "бойцы" в большинстве своем оставались вне поля зрения ведущих масс-медиа страны.

Однако заявление Николая Томенко о том, что оппозиция выставит на пяти проблемных округах тех же кандидатов, которые баллотировались там в минувшем году, вызывает массу вопросов. Ключевой: кого же, "обжегшись" на истории с отцом и сыном Табаловыми, ведут в Раду оппоненты действующей власти? Очень показательной в этом контексте является Черкасская область. Фигуры кандидатов от ОО по двум округам этого региона заслуживают отдельного внимания.

Итак, округ №197. Тут объединенную оппозицию будет представлять Леонид Даценко. Тот самый Даценко, который совсем недавно заявлял о готовности продать за \$ 3 тыс. компромат на Арсения Яценюка.

В принципе, уже только этого видео достаточно для того, чтобы сформировать вывод о том, какие "надежные" соратники окружают Арсения Петровича. Но господин Даценко стал звездой Youtube не единожды. Вот что он говорил в 2012-м о своем сегодняшнем партийном руководителе.

Леонид Даценко долго рассуждает о том, почему Яценюку выгодно, чтобы Юлия Тимошенко оставалась в тюрьме до финального президентско-избирательного свистка. Он также намекает на возможное сотрудничество Александра Турчинова с действующей властью, рассказывает, сколько мест в "Батькивщине" были проданы при формировании избирательного списка образца 2012-го. Словом, г-н Даценко – без пяти минут кандидат в нардепы от ОО, мягко говоря, нелестно отзываясь о теперешних лидерах "Батькивщины" и партполитике ими проводимой. Наибольший резонанс, однако, вызвала оценка Даценко президентских шансов Яценюка: "Никогда жиды не были первыми лицами в Украине". No comments...

После того, как разгорелся скандал с Табаловыми, Арсений Яценюк заявил, что несет персональную ответственность за то, что отец и сын, придя в Раду под флагами ОО, изменили впоследствии свою политическую позицию. Но в чем, спрашивается, заключается эта ответственность?

Яценюк, как был, так и остается руководителем "сердечной" фракции. Яценюк, как был, так и остается, народным депутатом и наиболее вероятным кандидатом в Президенты от "Батькивщины". То есть, заявления об ответственности – не более чем громкие заявления.

Ответственность по логике Арсения Петровича, заключается в формуле: сказал – забыл. Кстати, продолжая тему Табаловых, хочется отметить следующий момент. По сообщениям

местных СМИ, Черкасский областной штаб Яценюка по-прежнему располагается в здании "Агропроекта" аффилированного с Александром Табаловым.

Вернемся, впрочем, к Леониду Даценко, который аккурат перед выборами-2012 ругал руководителей "Батькивщины" и персонально Яценюка на чем свет стоит. Может ли (если отталкиваться от заявлений, озвученных в вышеприведенных видео фрагментах) г-н Даценко, в случае победы на своем округе, изменить политическую ориентацию после сложения депутатской присяги?

Скорее, да. Уже хотя бы потому, что расценки на компромат в Киеве – это не какие-то там три тыс. долларов, за которые Даценко готов был "слить" Яценюка. Вопрос: какой будет ответственность руководства "Батькивщины" и в частности Арсения Яценюка в случае, если Даценко пополнит ряды так называемых тушек? Вероятнее всего, никакой.

Экс-нардеп Борис Беспалый в одном из своих интервью "Обозревателю" по этому поводу заявил следующее: "В 2006-м список БЮТа начал "тушковаться", что стало основанием для роспуска ВР V созыва. В 2007 году все повторилось – прибыла новая партия тушек. Простите, но если БЮТ не фабрика тушек, что же это тогда!?"

Николай Булатецкий – еще один кандидат-мажоритарщик от ОО, имеющий, скажем так, неоднозначную политическую репутацию. Бывший директор ПТУ №20, в середине 90-х работавший вице-мэром Черкасс, в те времена активно поддерживал и восхвалял тогдашнего градоначальника, а ныне – нардепа-регионала Владимира Олийнюка. Теперь же экс-член партии "Реформы и порядок" (в "Батькивщину" Булатецкий вступил в 2010-м), кандидат в депутаты от ОО заявляет: первое, что он сделает, как только придет в Раду - "набьет морду Олийнюку". Может ли человек с такой "позицией" быть потенциальной тушкой – вопрос риторический.

Согласно сообщениям некоторых черкасских СМИ, Николай Булатецкий не единожды выступал с жесткой критикой в адрес Яценюка, Турчинова и прочих представителей оппозиционной "Батькивщины". Выступал, имея в кармане партийный билет "Батькивщины". Более того, по слухам, Булатецкий запретил членам своего избирательного штаба привязывать Яценюка ко всем протестным кампаниям лидера объединенной оппозиции, мотивируя это "неправильным этническим происхождением" Арсения Петровича. Но, подчеркнем, это лишь слухи, не имеющие видео (аудио) подтверждений.

В кулуарах также поговаривают, что руководство ОО не единожды пыталось заменить кандидатов Булатецкого и Даценко на более, скажем так, прогнозируемых представителей партии "УДАР". Иными словами, лидеры "Батькивщины" якобы стремились продать места кандидатов-мажоритарщиков соратникам Виталия Кличко. Очевидно, не сложилось. Также ходят слухи, что господа Даценко и Булатецкий (ближайшие, к слову, соратники) давно и пока что безуспешно ведут переговоры о вступлении в ультраправую "Свободу". Но как бы там ни было, по словам экс-вице-спикера Николая Томенко, именно Даценко и Булатецкий будут представлять ОО на двух проблемных округах в Черкасской области. К чему приведут "высокие отношения" лидеров "Батькивщины" и двух черкасских кандидатов-мажоритарщиков – покажет время...

<http://obozrevatel.com/politics/47083-yatsenyuk-vedet-v-radu-noviyih-tushek.htm>

Кто боится выборов в столице?

Политарена

Вчера Верховная Рада Украины в первом чтении приняла постановление о проведении выборов мэра Киева и Киевского совета. В тоже время парламентское большинство ожидает решение Конституционного суда, который четко должен разъяснить - могут ли очередные выборы в органы местного самоуправления проводиться не вместе, а в разные временные промежутки. А уж потом можно будет говорить о легитимности самой даты выборов.

278 народных депутатов отдали свои голоса за принятие Верховной Радой в первом чтении проекта постановления о проведении 2 июня местных выборов в столице. Кроме того,

было принято решение сократить срок подготовки документа ко второму чтению, что в свою очередь, даст возможность рассмотреть его на следующей сессионной неделе.

Но, как известно, еще раньше в Конституционный суд Украины поступило представление 48 народных депутатов по толкованию ряда положений Конституции и закона о местных выборах, касающееся местных выборов в Киеве.

В частности, парламентарии просят КС дать официальное разъяснение положений части второй статьи 136, части третьей статьи 141 Конституции Украины, абзаца первого части второй статьи 14 Закона Украины "О выборах депутатов Верховной Рады Автономной Республики Крым, местных советов и сельских, поселковых, городских голов".

Скажем, часть третья статьи 141 Конституции гласит, что срок полномочий депутатов местных советов и сельских, поселковых, городских голов, избранных на очередных выборах, составляет пять лет. Также согласно абзацу первому части второй статьи 14 Закона о местных выборах, очередные выборы депутатов местных советов и сельских, поселковых, городских голов проводятся одновременно на всей территории Украины, кроме случаев, установленных Конституцией и законами.

В тоже время, один из авторов представления народный депутат Виталий Журавский сообщил, что депутаты просят КС пояснить, могут ли очередные выборы в органы местного самоуправления проводиться не вместе, а в разные временные промежутки.

Если поразмыслить логически, то такой поступок народных депутатов не тяжело объяснить – если хотите, чтобы решение о дате выборов было легитимным, то именно КС должен четко определить законодательные рамки. И поэтому не удивительно, что фракция Партии регионов в Верховной Раде заявила - будет голосовать за принятие постановления о назначении выборов мэра Киева и Киевского городского совета в целом исключительно после решения КС, независимо от сокращенной процедуры подготовки постановления ко второму чтению.

"Мы, как фракция, будем принимать решение только после того, как Конституционный Суд даст соответствующее разъяснение. Если он успеет дать по времени по сокращенной процедуре, то мы будем голосовать в соответствии с КС, если нет, то будем ждать этого решения суда", - сказал председатель фракции ПР Александр Ефремов.

О каком принятии решении Радой может быть речь, если даже юристы не могут дать толкования, когда и в какие сроки проводить местные выборы, в том числе и в Киеве? А ведь, если сейчас определить окончательную дату, то вполне вероятно, что кто-то может проиграть и заявить: «ой, а выборы то прошли не по закону – были нарушены все строки».

Несмотря на то, что оппозиция горячо заявляет о своем желании и готовности участвовать в киевских выборах, в действительности дела в том таборе – хуже некуда. Даже если и предложить, что на следующей пленарной неделе нардепы после решения КС все-таки назначат дату выборов, то еще не факт, что это окончательно не рассорит оппозиционных лидеров. Или точнее сказать – лидера одной партии, с лидерами двух других.

Поскольку, как известно, на сегодня Виталий Кличко еще не дал своего согласия на участие в мэрских выборах. Более того, как рассказывал в разговоре один из оппозиционных депутатов, спортсмена в нынешнюю среду утром Арсений Яценюк и Олег Тягнибок пытались «доломать» по этому поводу.

«Но в итоге, ничего не получилось. Ответа не получили. Правда, его однопартийцы пообещали, что дальше сами будут дожимать», - отметил парламентарий.

Если не удастся, то сценарий простой: оппозиционные депутаты, разбегутся со своими кандидатурами по всему Киеву. А это уже – звоночек. Вот и получается – то, чего так страстно желает оппозиция, может ее развалить.

И на фоне этой ситуации, решение КС относительно выборов – всего лишь подстраховка для легитимности даты.

<http://www.politarena.org.ua/index.php?newsid=50481>

Вадим Колесніченко: Опозиція ігнорує Україну
pravda.com.ua

Нет равным счетом ничего удивительного в том, что доверие украинского народа к большинству политиков уменьшается из года в год. И особенно это касается парламента нынешнего созыва, который за время своей более чем стодневной работы не смог принять ни одного по-настоящему важного решения. Безусловно, люди видят, кто дискредитирует законодательный орган – стайка прохвостов, парламентское меньшинство – именующее себя "опозицией". И если бы не выдержанная позиция большинства, которое обязалось не допустить кровопролития в Верховной Раде, ни к чему хорошему это не привело.

И ладно, если бы суть противостояния состояла в дискуссии вокруг принятия стратегических политических решений, законно, постановлений, кадровых назначений и в других, потенциально спорных для оппонентов, моментах. Так нет же: злобствующее меньшинство никак не могут смириться с тем, что депутаты от Партии регионов исполняя Конституцию Украины и закон Украины "Об основах государственной языковой политики" выступают в парламенте на русском языке. Ведь статья 10 Конституции Украины устанавливает, что "В Украине гарантируется, свободное развитие, использование и защита русского, других языков национальных меньшинств Украины". применение языков в Украине гарантируется Конституцией Украины и определяется законом". Профильным законом в сфере языкового регулирования является Закон Украины "Об основах государственной языковой политики" в статье 9 которого указано, что "заседания Верховной Рады Украины, ее комитетов и комиссий ведутся на государственном языке. Докладчик может выступать на другом языке. Перевод его выступления на государственный язык, при необходимости, обеспечивает аппарат Верховной Рады".

Казалось бы, аспект не такой уж принципиальный, учитывая, что Украина сегодня находится в аховом положении. Но нашим доморожденным неонацистам это обстоятельство до лампочки: у них, по-моему, работать на благо страны вообще нет ни желания, ни, чего греха таить, и умения. И пока говоруны истерят, забавляются криками и улюлюканьем, государство все глубже скатывается в экономическую и технологическую пропасть.

Последние события наглядно демонстрируют, что мнение народа украинскую оппозицию мало волнует. Согласно регулярно проводимым социологическим исследованиям, 75% украинцев выступают за официальный статус русского языка, а около половины граждан нашей страны называют русский своим родным языком. Столько же убеждены в том, что он должен иметь статус регионального в местах компактного проживания русскоязычного населения, а еще треть ратует за предоставление русскому языку статуса второго государственного. И как реагируют на такую статистику оппозиционеры-националисты? Было бы еще понятно, если как бык на красную тряпку, но все гораздо хуже: им абсолютно все равно. Им наплевать на просьбы и чаяния украинцев, неонацистская идеология важнее им закона и справедливости. Именно поэтому Партия регионов заявила, что ее представители принципиально будут свободно выступать в ВР на русском языке.

И пока записные "ораторы" от оппозиции занимаются своим излюбленным делом – трепом и болтологией, параллельно блокируя трибуну парламента, мы, вместе с украинским народом, будем развивать страну, строить предприятия, внедрять современные технологи.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/514c217cb8729/>

Борис Тарасюк: «Хто ж руйнує європейську інтеграцію?»
pravda.com.ua

Курс на європейську інтеграцію сформувався практично напочатку 1990-х років. З того часу він залишався практично незмінним. Мінялися лише влада і еліти.

Жодна з пануючих влад не наважувалась кардинально міняти цей курс.

Перемога демократії під час Помаранчевої революції ствердила, що курс на європейську та євроатлантичну інтеграцію залишався єдино правильним зовнішньополітичним курсом нашої демократичної держави.

Сприйняття України як демократичної держави після 2004 року змінило її імідж і поставило країну нарівні з іншими демократіями світу. З того часу почався енергійний курс на європейську інтеграцію, включно з членством у СОТ, початком переговорів щодо нової Угоди про асоціацію і ЗВТ, і консультаціями щодо безвізового режиму для громадян України.

На жаль, нинішня влада регіоналів розпочала "наперсточну гру" з ЄС і постійно блефує і вводить його в оману. Це ще раз засвідчили результати Саміту Україна-ЄС у Брюсселі 25 лютого ц.р. Умови ЄС продовжують ігноруватися українською владою, яка робить вигляд, що не вона, а ЄС має мінятися відповідно до її стандартів?!

Засідання Комітету з питань європейської інтеграції (КЄІ) цього скликання ВР також свідчать про декларативну і фарисейську сутність регіоналів щодо євроінтеграції. Так, лише цього місяця члени КЄІ від регіоналів двічі (06.03 і 20.03) зривали засідання Комітету без обґрунтованих причин. Саме з їх вини було зірвано розгляд пропозицій Президента щодо ратифікації Угоди про зміни щодо спрощеного порядку оформлення віз для громадян України.

Сьогодні регіонали пішли далі! Зірвавши вдруге регулярне засідання Комітету, яке мало відбутися 20 березня, вони висунули ультиматум і зажадали провести засідання КЄІ всупереч логіці і практиці у п'ятницю, на що отримали згоду (!?) Голови ВР. Ці незаконні маневри регіоналів супроводжувались хамською поведінкою першої заступниці голови Комітету І. Бережної, яка в ультимативній формі (не вперше) зажадала проведення позачергового засідання КЄІ у п'ятницю, 22 березня.

Така поведінка регіоналів в КЄІ привела до поглиблення кризи у взаєминах з Європарламентом. Так, через їх маневри сьогодні делегація ЄП заявила про неможливість проведення чергового засідання Комітету депутатів Європарламенту і Верховної Ради (КПС) 3-4 квітня ц.р. у Києві. Через неєвропейську позицію регіоналів залишаються несформованими дві делегації від ВР-щодо Комітету парламентського співробітництва і Парламентської Асамблеї ЄВРОНЕСТ.

Все це дає підстави стверджувати, що політика Президента і регіоналів зазнала повної поразки у взаєминах з ЄС і вони шукають винних у своїх провалах. Практика ж підтверджує, що руйнують європейську інтеграцію України саме регіонали!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/tarasyuk/514b711a954b2/>

Телебачення і радіомовлення

Із критикою напався на Верховну Раду Віктор Янукович

5 канал, Час новин

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: Із критикою напався на Верховну Раду Віктор Янукович. На засідання Ради регіонів Президент заявив, що в парламенті одні не спроможні покращити економічну ситуацію, а другі – опозиція – можуть лише критикувати владу, не пропонуючи нічого взамін.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Чому вони 5 років минулих руйнували країну – ми їм не заважали, ми їм підказували, ми не приходили на Кабінет міністрів заважати уряду проводити Кабінет міністрів. Це не їх рівень відповідальності".

Порівняно продуктивний день у Верховній Раді

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: Порівняно продуктивний день у Верховній Раді. З перепалками та суперечками депутати таки утворили тимчасову слідчу комісію щодо проблемних округів на виборах, а також щодо позбавлення мандатів Сергія Власенка, Павла Балого та Олександра Домбровського. Крім того, було проголосовано в першому читанні за

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

призначення виборів у Києві. Далі фракція "Регіонів" планує чекати на роз'яснення Конституційного суду щодо столичних перегонів.

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Ще до початку засідання лідер "регіоналів" прямо у залі проводить виховну хвилинку для фракції. Журналістів з такої okazji на балкони не допускають. Але звук до камери долітає: лідер фракції відчитує депутатів.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Коллеги, вот если что-то делаем – делаем все вместе. Нет красивый и некрасивых. Я обращаюсь ко всем. Нельзя, если фракция занимается чем-то одним, а кто-то ходит по залу и улыбается. Создается такое впечатление, что одни боги, а вторые должны что-то делать. Вот есть четыре дня в неделю – давайте их отработаем. Вы же все руководите – вы знаете: если у вас где-то на предприятии что-то надо сделать, мы стягивали все. Вот сейчас такая работа у нас".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Регіонал просить з'явитися у Раді і не лише посміхатися, а ще й кнопки тиснути.

Ярослав СУХИЙ, народний депутат, Партія регіонів: "Я такого щось не чув – "красиві-некрасиві". І всі повинні голосувати. А може, в цьому контексті було – "красивий"

Олександр СТОЯН, народний депутат, Партія регіонів: "Шпінство. Святі – це були у Черновецького. У нас таких немає".

Ярослав СУХИЙ, народний депутат, Партія регіонів: "Умные и красивые" – так може. Анекдот пам'ятаєте про мавпу. Сюди – красивий, сюди – умний. А вона посередині моталася і казала: "А мені куди – туди чи сюди?" Може, таке він мав на увазі".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Красиві і розумні кажуть: урок парламентських манер засвоїли. Ось вони вправно голосують за призначення виборів у Василькові і ще багатьох містах. А ось чи можна гукати образливе – такого на фракції не вчили. Тому у "регіоналів" є відповідь "свободівцям": весь день перегукують одне одного. До лементу додається ще один звуковий подразник – сигналізація.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Господин Яворивський принес какую-то шумовую шарманку. И когда выступают депутаты от Партии регионов, он включается эту шарманку и пытается глушить".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Депутат Яворівський каже: пристрій раритетний – передається з каденції в каденцію. Тому його не покаже.

Володимир ЯВОРИВСЬКИЙ, народний депутат, "Батьківщина": "Волає, десь 150 людей хрипнуть і волають "фашисти, фашисти, фашисти"... То слухайте, пицалка, яка звучить – це цивілізована абсолютно штука. А кажуть, що Яворівський крутив там щось, ніби січкаря така, із ножним приводом і таке інше".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: За цим всім підібралися до наболілого – виборів мера столиці. Більше години обговорювали і обміжковували. Призначення виборів столичного мера провалюють. Після перемов сходяться на тому, аби ухвалити лише чернетку, а після рішення Конституційного суду поміжкувати ще.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Мы будем ждать решения Конституционного суда, чтобы потом не было никаких инсинуаций сказать, что Партия регионов где-то кого-то обманывает или где-то что-то передергивает".

Андрій ІЛЛЄНКО, народний депутат, Свобода: "Партія регіонів і комуністи просто спровокують в Києві революцію. Скоро Конституційний суд буде підняти собою всі органи державної влади. А ми ж прекрасно знаємо, що цей суд ручний".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: В опозиції у те, що мера Києва обиратимуть 2 червня, віри вже не ймуть.

У Верховній Раді бої за київські вибори
ICTV, Факти

Олена ФРОЛЯК, ведуча: У Верховній Раді бої за київські вибори. Призначити голосування за мера та Київраду на 2 червня, як того вимагає опозиція, з першої спроби не вдалося, регіонали та комуністи провалили постанову в цілому. Однак після перерви опоненти якимось чином знайшли компроміс і ухвалили відповідну постанову в першому читанні, взявши її за основу. Щоправда, з умовою регіоналів, вони хочуть рішення КС, який підтвердить законність проведення виборів мера та Київради в один і той самий день. Опозиція млявість більшості щодо столичних виборів пояснює відсутністю шансів у влади перемогти в Києві і сподівається наступного пленарного тижня, вже у квітні, ухвалити документи в цілому.

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Півдня депутати присвятили місцевим виборам. Найперше призначили вибори міського голови Василькова. Напередодні це питання заблокувало Раду, мовляв, суд просив перенести розгляд.

Руслан КНЯЗЕВИЧ, народний депутат України, фракція ВО «Батьківщина»: «Жодного слова в судовому рішенні щодо парламенту немає».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Далі опозиція та Регіони разом призначили вибори в Алчевську та Ялті. Коли взялися за Київ регіонали та опозиціонери так само дружно пішли із зали відпочивати від голосування.

Валерій КАРПУНЦОВ, народний депутат України, фракції партії «УДАР»: «Партія «УДАР» закликає вас колеги відновити місцеве самоврядування в Києві і повернутися лицем до київської громади».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Призначення виборів мера та Київради на 2 червня підтримало лише 179 депутатів. Колишній заступник мера Леоніда Черновецького пояснює, регіонали чекають рішення Конституційного суду чи можна одночасно обирати і мера і Раду.

Віталій ЖЕРАВСЬКИЙ, народний депутат України, фракції Партії регіонів: «Без висновків Конституційного суду рухатися далі неможливо».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Знадобилося 2 перерви аби опозиція підтримала варіант регіоналів. Нині перше читання, а остаточно після рішення Конституційного суду.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: «Если он успеет дать по времени за скороченою процедурой, значит мы будем голосовать по решению Конституционного суда, если нет, то мы будем ждать решения Конституционного суда».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Дата не призначена, опозиція вже погрожує відставкою Олександрю Попову, хоча досі не визначилися із кандидатом на посаду мера.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції партії «УДАР»: «Коли буде призначена дата виборів, ми оголосимо кандидатуру на посаду мера міста Києва».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Опозиція наполягає, столичні вибори мають бути призначені через два тижні, але деякі опозиціонери сумніваються, що вони взагалі відбудуться.

Сергій МІЩЕНКО, народний депутат України: «Хто сумнівається в тому, що рішення Конституційного суду буде іншим чим те, що обирати мера і міських депутатів треба в 15 році. Я думаю тут сумніву в нікого немає».

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО «Батьківщина»: «Вибори в місті Києві будуть. Відкладання виборів не допоможе Партії регіонів виграти місту Києву».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Зроблено перший крок, але не факт, що буде зроблено другий. Остаточне рішення щодо дати київських виборів депутати мають ухвалити рівно через 14 днів. З іншого боку, на цьому тижні депутати також планували це питання розглянути першим у вівторок, розглянули останнім у четвер.

За байдужість до проблем країни опозицію розкритикував Президент Віктор Янукович

Олена ФРОЛЯК, ведуча: За байдужість до проблем країни опозицію розкритикував Президент Віктор Янукович. Він наголосив: представників різних політичних сил запрошували

на засідання ради регіонів, там нині розглядали проблеми місцевого самоврядування. Однак лідери парламентської меншості проігнорували запрошення. І хоча заклики до співпраці не почуті, відповідальність влада не перекладатиме, сказав президент.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: «Коли є проблеми в нашій країні, коли сьогодні всі хто несе відповідальність кажуть, тягнуть цю лямку і трудові колективи, і підприємства, і так далі. А великі вожді політичні піднялись над цією проблемою і пальцем показують які ми робимо помилки, чого ми не досягаємо, які проблеми виникають».

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Сьогодні на засіданні ради регіонів розглядали проблеми місцевого самоврядування і насамперед українського села, де живе третина всього населення, але рівень життя набагато нижчий ніж у містах. Тож одне з головних завдань влади створення нових робочих місць у сільській місцевості, залучення молодих фахівців до розбудови села, підтримка розвитку агропідприємств, фермерства, зокрема і сімейного, наголосив Президент Янукович. Аби доходи селян зросли потрібно підвищити плату за використання землі великими підприємствами орендарями. Ну, а прем'єр-міністр Микола Азаров закликав кинути всі вили на посівну, бо через погоду вона затрималася майже на місяць.

Верховная рада проголосовала за проведение выборов в Киеве

Интер, Подробности

Владимир АНДРИЕВСКИЙ, ведущий: Так будут или не будут? Верховная рада проголосовала за проведение выборов в Киеве, но это еще не окончательное решение. Оппозиция настаивала, чтобы уже сегодня парламент назначил выборы столичного мэра и горсовета на второе июня. Регионалы же требовали дождаться разъяснения Конституционного суда - можно ли проводить выборы в этом году, и только потом голосовать. После дебатов и взаимных обвинений сошлись на том, чтобы принять постановление о киевских выборах в первом чтении, а через две недели - проголосовать в целом.

Александр ЕФРЕМОВ, народный депутат Украины, лидер фракции Партии регионов: «Если бы судьи по ускоренной процедуре рассмотрели данный вопрос, а мы бы через две недели вернулись в зале к рассмотрению данного вопроса - мы бы приняли грамотное юридическое выверенное и правильное решение без устраивания демагогии и шоу вокруг этого вопроса».

Виталий КЛИЧКО, народный депутат Украины, лидер фракции "УДАР": «Ми знаємо, що існує мета - перекласти вибори до 15-го року, відкласти як можна далі вибори мера тільки том, що на сьогоднішній день у представників провладної більшості сьогодні в парламенті, Партії регіонів, нема людини, яка впевнено виграє вибори мера».

Новая парламентская мода

Владимир АНДРИЕВСКИЙ, ведущий: Новая парламентская мода. Судебные иски друг против друга. За нанесенную обиду. Выяснить отношения между собой многим депутатам уже не под силу. Колоссальные суммы компенсаций, годы судебных тяжб и потраченные нервы и время. Ничто не останавливает народных избранников. Кто против кого - знает Лариса Задорожная.

Лариса ЗАДОРОЖНАЯ, корреспондент: Депутатам для понимания уже мало парламентской курилки. Не хватает и буфета. Что уж говорить о трибуне - в зале под куполом. Выяснять отношения они идут в суды. Оценить образный, почти эзопов язык, с трибуны, по мнению некоторых депутатов, под силу только Фемиде. У Ярослава Кендзера целая стопка судебной переписки.

Ярослав КЕНДЗЕР, народный депутат Украины 6 созыва: «Я назвал Колісниченка агентом Кремля».

Лариса ЗАДОРОЖНАЯ, корреспондент: Слово, как известно, не воробей. Вылетит, не поймаешь. Но вот - как потом найти доказательства.

Ярослав КЕНДЗЕР, народный депутат Украины 6 созыва: «Якщо ви, мовляв, Ярослав Михайлович, стверджуєте, що він агент Кремля, чи є у вас довідка, що він працює у ФСБ?».

Лариса ЗАДОРЖНАЯ, корреспондент: Свежее письмо из Киева: депутату Колесниченко депутат Кендзер должен заплатить 219 гривен. Судебные издержки. Через месяц после суда расшифровка вердикта у каждого своя.

Ярослав КЕНДЗЕР, народный депутат Украины 6 созыва: «Я не повинен вибачитися і спростовувати».

Вадим КОЛЕСНИЧЕНКО, народный депутат Украины: «Суд признал, что клеветник. Вы хотите извинений? - От Кендзера? Упаси Господи».

Лариса ЗАДОРЖНАЯ, корреспондент: Вадим Колесниченко один из лидеров по искам о защите чести и достоинства.

Вадим КОЛЕСНИЧЕНКО, народный депутат Украины: «Да у меня много, хотя в мой адрес исков гораздо больше».

Лариса ЗАДОРЖНАЯ, корреспондент: И таких любителей "посудиться" в парламенте немало. Депутаты настолько принципиальны, что готовы судиться долго и упорно. Без всяких мировых соглашений. Такие процессы длятся более года. После районного суда народные избранники идут даже в апелляционный. Чтобы доказать, как глубоко его ранили слова коллеги. Вот и у Александра Зубчевского - свежая рана.

Александр ЗУБЧЕВСКИЙ, народный депутат Украины: «Я не буду в эфире эти слова говорить. - Неприлично толка? - Конечно!».

Лариса ЗАДОРЖНАЯ, корреспондент: Самый молодой коммунист Верховной рады подал иск на Ирину Фарион из "Свободы". В парламенте оба всего 3 месяца, а уже судятся. Зубчевский от Фарион требует 100 тысяч гривен моральной компенсации.

Ирина ФАРИОН, народный депутат Украины: «Я його назвала "тінь 1937 року". Можу це повторити».

Александр ЗУБЧЕВСКИЙ, народный депутат Украины: «Причем тут 37 год? Если я 79 года рождения, во-первых. Ее можно назвать тенью».

Лариса ЗАДОРЖНАЯ, корреспондент: Судить словесных дуэлянтов - дело тяжелое. Говорит судья в отставке Николай Замковенко. Через его руки прошли несколько дел по депутатскому фольклору. Приходилось и в истории покопаться, и словари прошерстить. Чтобы дойти до сути исков.

Николай ЗАМКОВЕНКО, судья в отставке: «Це з певної точки піар. І той, хто це говорить, розумієте! Якщо називати ублюдками, подонками - багато називають. Це не личить. Треба бути інтелігентом».

Лариса ЗАДОРЖНАЯ, корреспондент: Но закон о народных депутатах дает бескрайнее поле для словесных упражнений. За сказанное с трибуны парламентарий ответственности не несет. Если это не оскорбление. Но проблема в том, что само оскорбление каждый понимает по-своему.

Только со второй попытки парламент принял в первом чтении постановление о выборах в столице

ТРК "Украина", События

Евгений МИХИН, ведущий: Только со второй попытки парламент принял в первом чтении постановление о выборах в столице. Выбирать депутатов Киевсовета и мэра оппозиция предлагает 2 июня. Регионалы документ поддержали в расчете на то, что через 2 недели появится решение Конституционного суда по этому поводу. Оппозиционеры на компромисс пошли, чтобы выборы состоялись в принципе.

Вячеслав КИРИЛЕНКО, народный депутат от фракции «Батьківщина»: «Зараз звичайно регіонами будуть тут показувати виставу, що вони за вибори. А днями буде рішення Конституційного суду, який ці вибори унеможливить. Разом з тим це нічого не означає. Все одно виборам бути».

Александр Ефремов, глава фракции Партии регионов в парламенте: «Если бы судьи по ускоренной процедуре рассмотрели данный вопрос, а мы через две недели вернулись в зале к принятию решения, мы бы приняли грамотное, юридически выверенное, правильное решение, без устраивания политического шоу и демагогии вокруг этого вопроса».

Реформу місцевого самоврядування обговорили на Раді регіонів під головуванням Президента

УТ-1, Підсумки дня

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: Незалежно від місця проживання, рівень життя українців має бути однаково достойним. Це мета реформи місцевого самоврядування. Її впровадження обговорили на Раді регіонів під головуванням Президента України. Переформатування місцевого самоврядування – необхідне та довгоочікуване, заявив Віктор Янукович. Реформа стимулюватиме регіони, відтак і гарантуватиме людям стабільну роботу, зарплату, забезпечить розвиток інфраструктури та соціальної сфери. Нині ж місцеве самоврядування працює недостатньо ефективно, затримує розвиток держави та не сприяє євроінтеграції, – каже глава держави. Основа нової реформи – децентралізація влади і надання ширших повноважень регіонам.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Головним завданням має бути покращення умов життя людей. Оперативне та якісне надання їм публічних послуг, поліпшення умов сталого розвитку територій, ефективне використання бюджетних коштів та інших ресурсів. Ми маємо припинити дублювання повноважень, функцій та завдань органів місцевого самоврядування різних рівнів. Необхідно сформувати правові умови для розвитку ефективних територіальних громад, в яких будуть створені дієздатні органи місцевого самоврядування".

Проект постанови про вибори мера й Київради в першому читанні ухвалила Верховна Рада

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: На початку літа кияни, ймовірно, обиратимуть столичну владу. Проект постанови про вибори мера й Київради в першому читанні ухвалила Верховна Рада. "За" висловилися двісті дев'яносто три депутати. Крім опозиції, документ підтримали 146 регіоналів. Комуністи не голосували. До другого читання постанову планують підготувати за два тижні. В опозиції обіцяють будь-що домагатися призначення київських виборів на 2 червня. У більшості кажуть: в цілому за постанову голосуватимуть лише після рішення Конституційного суду. Він, зокрема, має дати роз'яснення щодо термінів повноважень Київради.

Янукович боїться ще одного програшу в Києві

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Олександр Черненко, голова Комітету виборців України; Остап Семерак, народний депутат України 6-го скликання.

Інна Кузнецова: У ці хвилини Верховна Рада України розглядає проект постанови щодо призначення виборів до місцевих органів влади у столиці України Києві.

Нагадаю радіослухачам, що Київрада завершує свої повноваження наприкінці травня. Профільний парламентський комітет пропонував провести вибори 2 червня. Окрім того, київський міський голова Леонід Черновецький подав у відставку. І вже досить довгий час обов'язки мера столиці виконує секретар Київради Олена Герєга. Головою адміністрації є Олександр Попов. Це щодо інформації.

Віталій Кличко сьогодні виступив з проектом постанови. І зараз народні депутати обговорюють цей проект постанови.

Я пропоную послухати точку зору представника Партії регіонів Віталія Журавського.

Віталій Журавський: Нині діє Конституція в редакції від 1 лютого 2011 року. У трьох редакціях Основного Закону різні строки повноважень органів місцевого самоврядування. Отже, без висновків КСУ рухатися далі неможливо.

Що робити? Запропонований проект постанови Віталія Володимировича прийняти за основу і після вердикту КСУ проголосувати в цілому.

– Ми знаємо, що 48 депутатів від Партії регіонів подали подання до КСУ. І тепер пропонують чекати рішення КСУ, тоді вибори не відбудуться 2 червня.

Після травня у Києві немає легітимної влади. Партія регіонів шукає зачіпки, звернення в КСУ – це свідоме затягування проведення виборів. КСУ може місяць розглядати, а може до 2015 року

Олександр Черненко

Олександр Черненко: Якщо на цьому тижні постанова не буде ухвалена в цілому, вже навіть по строках 2 червня вибори не відбудуться, тому що хоча б за 2 місяці має розпочатися кампанія.

Дійсно, що це подання в КСУ з'явилося напередодні голосування, тому що, коли був внесений проект постанови про 2 червня, ніхто нічого не говорив. І було воно на профільному комітеті розглянуте. І ті ж самі депутати від Партії регіонів його підтримали. Тому що всі ми розуміємо, що після травня у Києві немає легітимної влади.

Дійсно, ситуація з тим, коли проводити вибори в Києві, давно вийшла з правового поля. Коли у нас 30 жовтня 2010 року по всій Україні повелися місцеві вибори, чомусь у Києві, в Тернопільську облраду тоді вибори не проводили. І це вивело повністю ситуацію з правового поля.

Сьогодні немає бездоганного юридичного виходу з цієї ситуації. Рішення має бути політико-правовим. І призначення виборів на 2 червня могло б бути тим виходом. Тому що після 2 червня, повторюся, у Києві не буде легітимної влади.

Те, що Партія регіонів шукає якісь зачіпки, звернення в КСУ, – це свідоме затягування проведення цих виборів. Тому що КСУ не обмежений у строках розгляду. Може місяць розглядати, може й два, може й рік, може й два, а може взагалі до 2015 року.

Тому, на нашу думку, це свідоме затягування проведення виборів у Києві, як це вже було з виборами у 5 округах, як це вже було неодноразово в Україні.

– Стосовно першого читання взагалі цікава історія, тому що постанови, за регламентом Верховної Ради, голосуються в цілому, ніяких перших і других читань немає.

Остап Семерак: Ну, може бути проголосовано за основу, тоді внесені якісь корективи, тоді в цілому. Першого і другого немає читання. Це справді.

Більше того, їдучи сюди в студію, я дізнався, що Партія регіонів покидає «дрібними перебіжками», як то кажуть, сесійну залу для того, щоб не вистачало голосів.

Насправді я погоджуюся з ситуацію, яку тут обговорювали у студії, що це є політико-правове рішення. Але, зрештою, будь-яке рішення, яке ухвалює український парламент, то це є політичні рішення. Тому що парламент – це є політичний орган, який повинен ухвалювати політичні рішення, але, звичайно, повинен користуватися регламентом, Конституцією в першу чергу, законами.

І якби в Україні була незалежна система правосуддя, то можна було б сподіватися, що суди можуть підкоректовувати будь-який орган, який ухвалив рішення. Але якщо ми говоримо про Київ, про вибори мера Києва і організацію цього процесу Президентом Януковичем і Партією регіонів, то ми абсолютно спостерігаємо процес, він зрозумілий навіть студентам політології і юридичних факультетів першого курсу, як прийнято казати, що це є ситуація, коли влада боїться проводити вибори в Києві. Вони шукають будь-які зачіпки.

– Але, з іншого боку, Ви говорите про політико-правові рішення, а з того, що Ви говорите, виглядає, що це виключно політичні.

Остап Семерак: Звичайно, коли ми навіть говоримо, що політико-правові, то з Олександром намагаємося надати цьому процесу хоч якийсь благоподібний вигляд. Але, на жаль, ми розуміємо, що Янукович боїться перед президентськими виборами програшу, ще одного програшу в Києві. Те, що відбувається в місті з точки зору політичних преференцій і оцінок діяльності Партії регіонів, свідчить про те, що це є місто, налаштоване проти політики Партії регіонів, проти політики Президента Януковича, проти уряду Азарова.

І тут є абсолютно зрозуміла і недивна ситуація, тому що той рівень корупції, той рівень наступу на права і свободи, який відбувається в Україні, кияни, як мешканці столиці, розуміють, що це неприйнятно в країні, яка намагається бути членом ЄС.

– Мені підказують, що 179 голосів проголосували за основу і в цілому і не підтримали призначення виборів у Києві.

Остап Семерак: Те, що сказав, що регіонали почали виходити із зали. Буквально 5 хвилин тому ця інформація з'явилася. І як зараз нам у студію подали інформацію, що 179 голосів – це, очевидно, є голоси опозиції, яка підтримала проведення виборів у Києві і виявилася послідовною, вимагаючи проведення цих виборів.

Більше того, я звернув увагу, що опозиція не має до сьогоднішнього дня оголошеного кандидата в мери. І це означає, що у нас всередині опозиції існують дискусії і пошук сценарію, згідно з яким ми будемо брати участь. Але тим не менше...

– Але, з іншого боку, який сенс говорити про кандидата, якщо виборів немає?

Остап Семерак: Сенс є. І дуже просте пояснення. Опозиція хоче показувати нову якість. І ми намагаємося це робити. А нова якість у місті Києві зводиться не до банального і простого голосування за кандидата, якого оберуть незрозуміло як.

Я є прихильником тієї позиції чи тієї думки, що опозиційні партії повинні провести дискусію серед можливих кандидатів на своїй опозиційній площадці. Ми повинні запросити...

Насправді, мені здається, Віталій Кличко мав би бути ініціатором цього процесу, оскільки він двічі балотувався. І в нього є, згідно з опитуваннями соціологічними, найвищий рівень підтримки, він, очевидно, повинен був би бути ініціатором проведення відкритої дискусії перед громадою Києва про те, як кожен з кандидатів від опозиційних сил намагається чи буде проводити свою роботу в Києві.

І така дискусія, по-перше, показала б нашу стратегію, стратегію опозиції управління містом, така стратегія довела б, що обраний опозиціонерами кандидат є найкращий, по-друге, така стратегія дала б цьому найкращому кандидату перспективу бачення своєї майбутньої команди. Тому що вибори в місті Києві не завершуються виборами мера. Це є вибори Київської міської влади і це формування виконавчого органу – Київської міської ради і мерії.

– Але, щоб Ви у даному випадку не говорили, ми ж розуміємо, що 2015 рік не за горами. І якщо у Віталія Кличка є президентські амбіції, то він волів би їх використати на посаду Президента.

Остап Семерак: Сценарії бувають різні. І, чесно кажучи, це, напевне, не зовсім правильно змішувати чийсь амбіції з долею взагалі суспільства і громади в Києві.

– Коли ми говорили про долю громади? У нас здебільшого то говорять про амбіції.

Остап Семерак: Я сьогодні вже сказав і ще раз підкреслюю, що опозиція намагається показувати нову якість. І це є приклад нової якості. Ми повинні відійти від амбіцій, ми повинні говорити про ту стратегію, яку ми пропонуємо країні, зокрема місту Києву. І ми хочемо цим шляхом йти.

– Я думаю, що для початку опозиція має розібратися, як вона вийде до громади, а потім вже винесе свою пропозицію до громади.

Пане Черненко, які можуть бути дії далі? Тобто очікування рішення КСУ?

Олександр Черненко: Рішення було, дійсно, прогнозоване. І, бачите, ще раз підтвердило це рішення, що влада сьогодні маніпулює будь-якими виборами місцевими, парламентськими, власне, з датами їх призначення на свою користь. Це дуже небезпечно. Тому що нам вигідні вибори – ми їх проводимо, нам вибори не вигідні – ми знайдемо тисячу юридичних і ще якихось

причин, щоб їх не проводити. А те, що у нас створилася Конституція, приймалася одна, а верталася стара, звичайно, дає для цього підстави.

Що сьогодні? Треба розуміти, що продовження незаконного виконання повноважень Київською міською радою, депутатом якої є секретар Герега, яка виконує сьогодні обов'язки міського голови, теж закінчуються у травні. Відповідно незаконна пролонгація цих повноважень – це теж є порушення Конституції. Це можна трактувати, як узурпація влади. Треба розуміти, що після травня ця Київська рада не може прийняти жодного рішення. Треба розуміти, що виконуючий обов'язки міського голови, який тут рік виконував, так само вже нелегітимний. У Києві немає влади. І тут вибори треба проводити якнайшвидше кожен день, який буде після травня місяця цього року.

Як поведе себе більшість у Верховній Раді? Незрозуміло. Як поведе себе КСУ? Чи він оперативно прореагує? Яким буде його рішення? Якщо буде рішення, що проводити наступні чергові вибори в 2015 році, то це означає, що кінець міському самоврядуванню в місті Києві.

І взагалі сама постановка питання, коли вибори вигідні, вона злочинна. Тут не треба ставити питання, кому вигідні, а треба ставити питання, що київська міська громада...

– Я не ставила такого питання.

Олександр Черненко: Ні. Нам нав'язують таку дискусію: чи це сьогодні вигідно, чи ні? Це абсолютно неправильна дискусія. Київська громада має мати свій представницький орган у відповідні конституційні терміни. Все інше – це від лукавого.

– Доводилося мені чути про те, що нібито рішення КСУ буде, на 2 червня вже ніхто не встигає, але на 7 липня – якраз цілком.

Остап Семерак: Є один зі сценаріїв, який говорить, що не на 7 липня, а, здається, на 30 липня. Це знову ж є приклад політичних технологій, які влада хоче застосувати для маніпуляцій з результатами виборів.

– Йдеться лише про вибори мера?

Остап Семерак: Я не знаю, чи там вони будуть.

Олександр Черненко: Позачергові вибори мера треба було проводити вже давно.

Остап Семерак: Вони будуть рахувати, чи мера тільки, чи й ради. Але зміст є дуже простий. Виборці в Києві в березні, виборці в Києві в липні – це є різні. Тому що студенти залишають місто, їдуть додому...

– Середній клас йде у відпустку у липні.

Остап Семерак: Хтось їде до батьків. Одним словом, це зрозуміла теорія.

– Київ більш порожній, скажімо так.

Остап Семерак: І це є певний вплив. Звичайно, можливий один зі сценаріїв розвитку цієї ситуації. Буде це залежати, результат? Я думаю, що сьогодні ще не прийняте рішення. Буде воно залежати від того, як буде реагувати місто Київ, як будуть кияни реагувати, зрештою, як буде Україна реагувати. Тому що так склалося, що в місті Києві живе доволі багато людей.

– Опозиція буде звертатися до киян. От я чула про те, що 3 червня опозиція буде блокувати Київську раду. Але блокування Київської ради – це не звернення до киян.

Остап Семерак: До киян є звернення прийти на акції «Вставай, Україно!», які будуть відбуватися у Києві 18 травня.

Але, мені здається, Україна повинна рухатися у напрямку самостійної реакції суспільства на те, що відбувається у владних колах, які сценарії пропонуються для розвитку суспільства, держави і громади Києва загалом.

Мені здається, що рішення, яке прийняла Партія регіонів, повинне бути каталізатором протестних настроїв в місті Києві.

І на Ваше запитання, яке Ви адресували Олександрі, які можливі виходи з ситуації, то Олександр абсолютно правильно показав, які можливі правові виходи з цієї ситуації. Але, крім цих правових виходів, є вихід інший – це протест киян. Мені здається, що ситуація дуже стрімко назріває.

– Побачимо.

Остап Семерак: Не варто чекати закликів, треба виходити і протестувати.

– Закликів тут не буде у всякому разі.

Маємо запитання радіослухача.

Слухач: Про посаду мера Києва і про так звану, на жаль, сумну, але дійсну п'яту графу паспорту громадянина України. Черновецький був євреєм. Він це визнав в інтерв'ю Гордону.

– А до чого тут вибори?

Слухач: А вибори до цього? А те, що нам відомий антисемітизм Тягнибока, а Яценюк, як казав Лесь Степанович Танюк, також «галиційський жидок». Як нам з цим?

– Ми про це не будемо говорити, тому що це питання, які жодного відношення не мають до теми виборів в Україні.

Олександр Черненко: Якщо повернутися до теми виборів в Києві, якщо ми вже бачимо, що сьогодні відтермінують ці вибори, то Партія регіонів, сказавши «А», має сказати «Б».

Все-таки, можливо, використавши цей час, по-перше, для вдосконалення закону про вибори. Тому що той закон про місцеві вибори, який сьогодні є діючим, насправді може при навіть дуже популярних опозиційних кандидатах їх просто зняти з реєстрації, не допустити до виборів. Як формуються комісії, то там теж є питання.

Тому треба сьогодні це питання розглядати в комплексі. Разом з датою призначення виборів треба міняти і закон про столицю, і закон про вибори.

– До речі, це була пропозиція Володимира Бондаренка, який, обговорюючи цей проект постанови, який, на жаль, не був підтриманий, говорив про те, що потрібно змінювати ситуацію і потрібно, щоб Київрада і до області мала...

Остап Семерак: Більше того, в Комітеті Верховної Ради з місцевого самоврядування і державного будівництва є, мені здається, понад 50 проектів рішень різних: і законів, і постанов про повноваження, в тому числі і внесення змін до закону про вибори.

Абсолютно погоджуюся з Олександром, що змінювати законодавство потрібно. Але, на жаль, Партія регіонів змінює законодавство, тільки вдосконалюючи маніпулятивні технології, а не змінює законодавство в напрямку покращення демократичних процедур.

Тому очікувати від Партії регіонів після сьогоднішньої прояви їхньої позиції щодо непризначення виборів, що вони будуть змінювати законодавство в напрямку рекомендацій громадських організацій і європейських партнерів, сумнівно.

Хоча законодавство потребує серйозного доопрацювання. Це правда. Але, зрештою, те, що в комітеті не відбувається цього обговорення і вдосконалення, то це теж говорить про те, що Партія регіонів не налаштована на демократичні вибори в місті Києві в терміни, які вимагає ситуація, яка склалася.

– Запитання ще одного слухача.

Слухач: Чи не вважаєте ви, що Партія регіонів, скажемо так, пов'язана з мафіозними структурами, яка хоче змінити параноїдально вибори законодавчо? Тобто, от чисто мажоритарні округи – вони хочуть нахабно купувати виборців і нахабно плювати на вибір людей.

Олександр Черненко: Такі ідеї висловлювалися основними спікерами Партії регіонів. І це могло б бути просто, як шантаж чи залякування опозиції. Але, дійсно, вони думають, що мажоритарка для них вигідніша, тому що сукупний рейтинг опозиційних партій більший, ніж Партія регіонів з комуністами разом взяті.

Але я на місці Партії регіонів не дуже з того тішився б, що мажоритарка дасть їм більшість. Ми бачили, що опозиція може перемагати на мажоритарних округах, при чому доволі такі кандидати, які не мали ресурсів на кампанію, були маловідомі, все рівно перемагали.

Але сьогодні це швидше така дискусія віртуальна. Тому що, якщо ми говоримо про можливі дострокові парламентські вибори, я думаю, що це теж такі «лякалки» з одного і з іншого боку.

А якщо ми говоримо про місцеві вибори, то, безперечно, хоча б на рівні Києва треба переходити до відкритих списків. Але сьогодні змішана система, така, яка вона і є в діючому законі, не оптимальна, але для виборів цієї Київради могла б залишитися. Міняти треба процедуру в законі, вибори мера у два тури, але змішану систему залишити. Тому що перехід до стовідсоткової мажоритарки несе свої ризики і небезпеки.

Остап Семерак: Насправді Україна повинна відійти від практики зміни закону про вибори як парламенту, Президента, так і місцеві під кожні вибори. Це є ганебна, недемократична і неправильна процедура. Повинен бути прийнятий закон, який працює на довгі періоди, на декілька виборів. Тоді це гарантує більш демократичний результат, а не підтасовку. І, зрештою, Україна в 2006 році, в 2007 році проводила вибори по закону, який не мінявся, і тоді відбувалася зміна опозиції і більшості.

Друге, на що я хотів би звернути увагу, що процес прийняття виборчого законодавства має свою особливість. Коли український парламент і будь-який парламент приймає закон про пенсійну реформу, закон про податкову реформу чи ще щось, що Партія регіонів приймала, то це є відповідальність більшості перед суспільством, те, що вони роблять в країні, як вони змінюють суспільно-економічну ситуацію в країні. І за наслідки цього вони відповідають на виборах.

А виборчі закони – це є інші закони. Це ті закони, які повинні прийматися не більшістю парламентською, це закони, які повинні прийматися повним консенсусом парламенту, тому що це є правила, які регулюють життя країни.

І тому я би закликав і Президента Януковича, і Партію регіонів відмовитися від практики залякування і шантажу, а повернутися до практики пошуку компромісу і консенсусу зі всіма суб'єктами виборчого процесу і зі всіма громадськими організаціями, політичними партіями, з суспільством. Виборчі правила повинні бути прийняті не парламентською більшістю, а всіма учасниками цього процесу.

– Пане Черненко, Ви згадали про те, що мера треба обирати у два тури. До речі, партія УДАР говорила про те, що вони воліли б голосувати саме таким чином.

Але якщо зараз міняти законодавство, то вибори таким чином відтягнуться ще на дуже довгий час.

Олександр Черненко: Це теж великий міф. Давайте згадаємо, якщо є політична воля, у нас закони вносяться, вночі комітет розглядає, як голосувався закон про вибори парламентські, на наступний день ухвалюють і в першому, і в цілому. Тобто, якщо у нас є політична воля, то закони ухвалюються за два-три дні від моменту внесення. Якщо ж бажання немає, то, звичайно, шукають дуже довгу процедуру, йдуть по дуже довгому колу.

Дійсно, я проти того, щоб закони міняти перед кожними виборами, абсолютно погоджуюся, але цей закон про місцеві вибори, який є зараз діючий, по якому ми у 2010 році мали вибори, то це найгірший виборчий закон за всю історію України. Його міняти потрібно.

– Не дуже хороша... Хіба що словами «закон міняти потрібно» – це хороша крапка для завершення програми.